JAKUNAKU JOKU

"ყოველგვარი სიძულვილის გარეშე, ყველასადმი სიყვარულით, სიმართლის ღრმა რწმენით, რამდენადაც ამის დანახვის შესაძლებლობას ღმერთი გვაძლევს, ვეცდებით მივიყვანოთ ჩვენი საქმე ბოლომდე."

აბრამ ლინკოლნი. 1865 წ.

GEORGIAN OPINION

NEW YORK, OCTOBER 1957

ნიუ-იორკი. ოკტომბერი, 1957 წ.

ჯერ სუეცის, ხოლო შემდეგ იორდანიის კრიზისით შექმნილი დაძაბულობა სავსებით განტვირთული არ იყო, რომ კაცობრიობას განტვირთული არ იყო, რომ კაცობრიობას თავს წამოადგა ახალი ომის საშიშროების ახალი საფრთხე და მისი მოქანცული გონებაც კვლავ შიშის ფსიქოზმა შეიპყრო. ამ შემთხვევაში ეს გამოიწვია სირიის "შინაგანმა რევი ლუციამ".

გარდა თავისი აღმოსავლეთ – დასავლეთის საეკონომით გზების ჯვარედინობისა, სირია მნიშვნელოვანია იმ მხრივაც, რომ აქა ხვდება ორი სამყაროს (აღმოსავლეთ - დასავლეთის) პოლიტიკურ იდეოლოგიური პრინციპები და ორივე მხარე მაკსიმალური ენერგიითა ცდილობს თავის პოზიციის დაცვას. რი რუსეთის არსებობის ისტორიაში ეს პირ ლი შემთხვევაა, რომ თავისუფალი დემოკრატიული ქვეყნები წინ აღუდგნენ რუსულ ეკს-პანსიას და ამ შემთხვევაში არავითარი ჩვეუა ამ შემთხვევაში არავითარი ჩვეუ "დემოკრატიული სუსტი ხაზები"

რუსეთის მიერ ეგვიპტის და სირიის შეია-რაღება, მათი აგრესიულ გუნებაზე დაყენება და წაქეზებამ, შუა აღმოსავლეთის პრობლემა მსოფლიო მნიშვნელობის საკითხად აქცია და ამ ჟამად კაცობრიობის ყურადღების ცენტამ კამად კაგოირიოთის ყულადღუათა დეთ.

იც იქ გადავიდა. მოსკოვი ყოველგვარი სა"შუალებით (დილობს განდევნოს ამ ზონიდან
დასავლეთელები და ეკონომიურად და სტრატეგიულად პირველხარისხოვანი მნიშვნელო-

დასავლეთელები და ეკონომიურად და სტრა-ტეგიულად პირეელხარისხოვანი მნიშვნელი-ბის შფა აღმოსავლეთს თითონ დაეუფლოს. ჩვენ არა ერთხელ გაგვიცხადებია და ვიმე-ორებთ, რომ ტექნიკის უმაღლესი განვითარე-გ-ს კპოქმში ყოველი მოვლენა გალბალური ხასიათისაა და ქვეყნიერების რომელ კუთხე-შიც არ უნდა წარმიოშვას კომუნიზმის საშიშ-როება, ყოველმა თავისუფლების და სამართ-როება, ყოველმა თავისუფლების და სამართ-ლიანობის მოყვარულმა ერმა თუ პიროვნებამ, თანაბარის ენერგიით და მონდომებით უნდა დაიცვას საშიშორების ქვეშ მყოფი ერი. შეუ-ფოებელია ქვეყნიერების ერთ კუთხეში დამ-ყარდეს უშიშარი და მშვიდობიანი ცხოვრება. თუ მეორე კუთხეში სულსა ხდის ტირანია ად-ამიანებს. ამიანებს.

სიამოვნებით აღვნიშნავთ, რომ დემოკრა-ტიულმა ქვეყნგბმა თავდაცვის ეს პრინციპი მი-იღეს და აღიარეს. ამიერიდან მოსკოვის მადის შეკვეცა და მისი ეკსპანსიის შეჩერება პირვ--თქვეცი და აიით ექსაადაით იეიეოება პირვ-ელ და გადაუდებელ ამოცანად იქცა. თაეის-უფლების მოყვარული ქვეყნების თავდაცეას აკტიურობის საჭიროებამ გამოიწეია, მრავალ ზომათა შორის "აიზენჰაუერის დოქტრინაც".

სირიის კრიზისის პირველსავე დღეებში დე-მოკრატიულმა ქვეყნებმა გარკვეული პოზი-ცია დაიჭირეს; აქ ნათლად გამოჩნდა ორი — რუსულ კომუნისტური ტირანიის და დასავ-ლეთური თავისუფლების პრინციპის ერთი მე-ორესთან უკომპრომისო დაჯახება. გაბატონ-დება იქ კომუნიზმი და არაბულ ქვეყნებს და-ადგამს მოსკოვი მონობის უდელს, თუ იხსნის მას დასავლეთის დემოკრატია, ეს ახლო მომ-ავლის საკითხია. ბრძოლის მოსაგებად ორივე მხარე ენერგიულად ემზადება და იბრძვის.

ვაშინგტონმა შეუმცდარად წარმოიდგინა შუა აღმოსავლეთის რთული მდგომარეობა და "აიზენჰაუერის დოკტრინა" დაუყონებლივ "აიზენჰალერის დოკტრინა" დაუყონებლივ აამოძრავა. დემოკრატიულმა ქვეყნებმა უპირ-ველეს ყოვლისა აღიარეს შუა აღმოსავლეთის იმ ქვეყნების "მეუვალობა, რომლებიც ჯერ კიდევ არ არიან რუსული პროვოკიციის ანკკიდევ არ არიან რუსული პროვოკაციის ახკ-ესზე წამოგებულნი და თავის ეროვნულ და-მოუკიდებლობის დაცვა სურთ. თვით არსებო-ბისათვის მებრძოლ ქვეყნებს "აიზენჰაუერის დოქტრინის" ძალით ეკონომიურ დახმარებას-თან ერთად, საჭირო შემთხვევაში, სამხედრო თან ერთად, საჭირო "მემთხვევა"მი, სამხელორ ხასიათის დახმარებაც ექნებათ. მსგავსი ვარ-ანტია მიილი დემთკრატიული ქვეყნებისაგან სირიის მოსაზღვრე ოსმალეთმა და ირაქმიც: ჯერჯერობით რუსეთი სირიაში სამხელ- რო ბაზების მოწყობით არის გართული, ხოლი სირია ირწმუნება, რომ ის არასოდეს ფიქრობდა თავისი მეზობლების წყენას და მას

ყველასთან კეთილი ურთიერთობა სურს. ჩვენ ეჭვი არ გვეპარება, რომ რუსეთის ჩაგონებით, კრემლის მიერ საგარეო ურთიერთობაში სა-

ხელმძღვანელოდ აღიარებულ მეთოდს ასკოს მეთაურები თართოდ გამოიყენ იოდ გამოიყენებენ: gono ასკოს შეთაურები ფართოდ გამოიყენებენ; კეთილ მეზობლობაზე იქამდე ილაპარაკებენ, ვიდრე მოპირდაპირის დავდაცვითი **უნარი** დასუსტდება და მერე დაჰკრავენ.

რუსეთის კეთილ მეზობლობის აღთქმა-შე რუსეთის კეთილ მეზობლობის აღთქმა-შეპირებას მწვავედ განი(დის ქართველი ერი.
1920 წლის მაისში მოსკოვმა ს(ენო საქართველოს სახელმწიფოებრიობა და მას კეთილ მეზობლური და მეგობრული ხელშეკრულებთშეეკრა. ამ მიღწევით აღფრთოვანებული საქართველოს იმდროინდელი მმართველობა იმდენად მიენდო ამ შეპირებას და მასში იმდენად სქარბობდა ზავისა და მშვიდობიანი (ეხოვრების სურეილი, რომ ჯარის დემობილიზა(აა აამოაბათა და მდილი დავისა ურაბლი ვრების სურვილი, რომ ჯარის დემობილი ხა-(და გამოაცხადა და მთელი თავისი ყურადღე-ბა და ენერგია "მინაგან კეთილ მოწყობის და "სოციალური" საკითხების გადაწყვეტა"ში და-აბანდა. ეს იყო მტრის მიზანიც. აღთქმა-შეპიანაადა. ეს იქო დურის ის იძიის კალეთ-აქა-აეს-რებით თავდაცვის უნარნაკლულ საქართვე-ლოს რუსეთმა მოულოდნელად, ომის გამოუ-ცხადებლად დაარტყა; მისი ეროვნულ დამო-უკიდებელი ცხოვრება მოსპო, თავის წიაღში "მეათრია და თავისუფლების მოტრფიალე ქა-რთველ ერს მონობის უღელი დაადგა.

შეიძლება ვინმემ იფიქროს, რომ ეს მოხდა 36 წლის წინად და მას შემდეგ მრავალი რამ გამოიცვალა, და კერძოდ, რუსეთი პიროვნუ-ლი დიქტატურიდან, კოლეკტიურ დიკტატუ-რაზე გიდავიდაო. ამ ილუზიას ჰვანტავს სულ ერთი წლის წინ გათამაშებული უნგრეთის ტრაღედია. როდესაც მოთმინება დაკარგულ-მა უნგრეთმა ატრიოტებმა "ხელი ხმალს" მა უხგრელმა პატრიიოტებმა "ხელი ხმალს" "ერეს და კრემლმა იგრძნია, რომ ი მ მაყივა რუსული ჯარი მის ეულ შტერს ვერ მოიგებში ებდა, მან ჩვეულებრივ ფანდს მიმართა: უნგა-რელ პატრიოტების გულის წყრომა თითქოს. სამართლიანად სენო და თავის ჯარს ბუდააიათიოლიათიდ იცთი და თავის ჯაოს იუღა-პეშტის დატოვება უბრძანა. მაგრამ ეს მხო-ლოდ იმდენ ხანს გაგრძელდა, ვიდრე ახალ ძა-ლას მიაშველებდა... მერე კი მონგოლური სი-ველურით ხოცა და ჟლიტა თავისუფლების სიყვარულით აღგზნებული უნგრელი მამუ-

ეს მჭერმეტყველური მაგალითი მარტო იმ-ას ამტკიცებს, რომ მზაკვრობა და გაუტანლო-აბაუსული კომუნიზმის ბუნებაა და არა მისი არსებობის რომელიმე პერიოდის მშართველ-ის, ან დიკტატორის პირადი თვისება.

ის, ახ დიკტატოოის პიოადი თვისება.
ჩვენ ვიცით, რომ მსოფლიო მნიშვნელობის უზარმაზარ ძალთა ჯახში, ჩვენი ხმა მეტად სუსტი ამონაკვნესია, მაგრამ სინიდისისა
და რწმენის წინაშე ვალდებულება გვაკისრებს ეს ჩვენი სუსტი ხმა მივაწვდინოთ თავისუფლებისათვის მებრძოლ კაცობრიობას და
ჩვენი მწარე გამოცდილება გაუზიაროთ რუსულ ალთქმათა ბადეში გაბლანდულ ხლსს.

დღეს დამასკო ჩინებულად თამაშობს დღეს დამასკო ჩიმესტულად ლიგიური ფანატიზმის ტყვედ ქმნილ არაბულ ხალხის გრძნობებზე, ის არაბებს ენერგიულ მტიკიბს, როსული წარმოშობის პროვხალხის გრძნობებზე. ის არაბებს ენერგიულ-ად უმტკიცებს, რუსული წარმოშობის პროვ-უკაციას, რომ მათ "კუთვნილ" მიწაზე ებრავ-ლების სახელმწიფოს წარმოშობა დასავლეთ-ის იმპერიალიზმის ნაყოფია; ამიტომ დასავ-ლეთელების განუდევნელად მოუხერხებული იქნება ებრაელების განდევნა და "კუთვნილი" მიწის დაბრუნება. ამ მიზნის მისაღწევად ეგვიპტე და სირია ორ პირობას აყენებს: პირვე-ლი — მთელი არაბეთის გაერთიანებაა. ამ ერ-თობისა და სოლიდარობის დასამტკიცებლად არისია და მოლებისია და დამასკოს თავისი ჯარი და დანაბრენ არაბულ სხელმწიფოებს ას სხოვენ "მშერას და მეგობრულ" დახმა—რებას. დასავლეთელების განდევნის მეორების და განდევნის მეორების და განდევნის შეორების და განდევნის შეონტის განდევნის შეონტის განდევნის შეონტის განდევნის შეონტის განდევნის განდევნის განდევნის განდევნის შეონტის განდევნის შეონტის განდევნის განდ პირობაა, გაერთიახებულმა არაბეთმა მემში-ნოს ერთგული მეგობარი და დამცველი. ნა-სერს ამგვარი მცველი და პატრონი დიდი ხან-ია უკვე ნაპოვნი ჰყავს. ეს არის დასავლეთის ცივილიზაციის და ხალხთა მტერი რუსეთი.

აი ნაღმი, რომელიც პირველი შეხებისთანავე უნდა აფეთქდეს და უპირველეს ყოვლ-სა "მთანთქავს და წალეკავს არაბული სახელ-მზითოიების ეროვნულ დამოუკიდებელ ცხოვ-რებას და რომელიც კაცობრიობას ახალ ომის მრისხანებას თავს ახვევს.

66776M306603M685

დიდი განგაშია ატეხილი ხრუშჩოვის მოხ-სენების გარშეშო, რომელიც შეეხება სახალ-ხო მეურნეობის რეორგანიზაციას. დასავლე-თის პრესა და საზოგადოებრივი აზრი მეტად მნიშვნელოვან მოვლენად სთვლის, სტალინის ხანის კოლექტივიზაციის შემდეგ, მას თითქმის რევოლუციად ნათლავს.

აოუთიოვის თეზისების განხილვას "სახალ-ხი-მასიური" ხასიათი მისცეს ხელოვნურ ენ-ტუზიაზმის შესაქმნელად და ეს საბქოთა ნამ-დვილი დემოკრატიის დასაწყისად გამოაცხად-ეს და დაიწყეს ამ გაყალბებული დემოკრატიის ქაზა-დიცება. მის დასახასითებული დე ჩედშე-ტი არ იქნება გავიხსენოთ თვით ჩრუ შროვის სიტყვიდან არა-ძუნწი სტატისტიკური მონა-ცემიბა: თოზისიბს "შაზ ხრუშჩოვის თეზისების განხილვას "სახალ სიტყვიდან არა-ძუნწი სტატისტიკური მონა-ცემები: თეზისების გამოქვეყნებიდან, ე. ი. ამ წლის 30 მარტიდან მოხდა 514,000 საერაო კრება, რომელშიაც მონაწილეობა მიილო 40 მილიონმა პირმა, 2.300.000 მოქალაქემ წარმოსთქვა სიტყვა, სულ კრებებზე და პრესაში გაკეთებული იქმნა 63.000 წინადადება სამე-ურნეო მართველობის გაუმჯობესების "შესახებ. მოსკოვის თეორიული ჟურ. "კომუნისტი" ამასვე იმეორებს და უმატებს: განა გაბედავს სადშე ბურქუაზიული მთავრობა მიშართოს ხალხს და სთხოვოს გამოსთქვას აზრი იმის შე-სახებ, თუ როგორ უნდა მოწესრიგდეს ეკონომთავრობა მიმარ სახებ, თუ როგორ უნდა მოწესრიგდეს ეკონო-მიური (ეხოვრება და როგორ უნდა მოეწყოს სახეომწიფოს მართვა-გამგეობის ორგანიზა-ცია? მათ ეს არ შეუძლიათ. აბა, სცადოს და-სავლეთ ევროპის რომელიმე მთავრობამ, გა-მოარკვიოს ხალხის განწყობილება, მაგ. ისეთი პრობლემების შესახებ, როგორიც არის შეაა-რალებისათვის მზადება, სამხედრო ბლოკების შექ? ანისა და ატომური ყუმბარების გაკეთები-ამ, ისანა ამას ვეტ გაბგიდავენ, რადგან კარგად "შექრისა და ატოძური ყუმბაოების გაკეთები "პ. ბიანი" ამას კერ გაბმოდავენ. რადაგან კარგად იციან. რომ ხალხის უმრავლესობა მათ მხარს არ დაუქერს. ხოლო საბჭოთა კავშირის მთავ-რობას. დარწმუნებული, რომ ის გამოხატაც ხალხის ნება-სურვილს, "მეუძლია უყოყმანოდ

ალბათ "ხალხის წდობით აღჭურვილი" პარ-ტია და მთავრობა წინასწარ იყო დაზღვეული დისკუსიის დროს არ წააწყდებოდა წინააღმ-დეგობას და ოპოზიციას. ეს მაინც და მაინც არავითარ გარანტიას არ აძლევს კომუნისტ-ებს დაეყრდნოს ხალხის ნდობას, მათ უფრო სხვა მეთოდი აქვთ გამოავლინონ ხალხის ნებ-ისყიფა: გ. ი. ძალდატანებით, წინასწარი ზო-მების მიღებით, რომ დეპუტატებმა, "ხალხის წარმომადგენლებმა", ის სთქვან რაც პარტიას სურს. სინამდვილეში ხალხს არავინ არაფერს კითხავს, და საკითხები ისე სწყდება, როგორც ეს ზევიდან არის ნაბრძანები. ამ შემთხვევაშირც ერთი ორატორი არ გადასცილებია ჩოვის თეზისების ფარგლებს. მიუხედავად მოჩვენებითი დავისა, თეზისები ერთსულოვნად და უცვლელად იქმნა მიღებულ-ნარჩენი წინადადებანი და შესწორებანი უყუ-ზადღებოდ დარჩენ. ეს იმიტომ, რომ საბჭოთა კავშირში დაგეგმილია არა მარტო სოციალის-ტური ეკონომიკა, **არამედ ადამიანების აზრი** და მოქმედებაც. "კომუნისტის" ბაქი და თქმედებაც. "კოთუსისტის საქინობა, იმ მდვილი დემოკრატიის გატარების შესახებ დი-სკუსიის დროს, ცარიელი, ლიტონი სიტყვებია, ხალხის გასაბრუებლად და თვალების ასახვე-

რაც შეეხება "ბურჟუაზიულ" დემოკრატიას და მის მთავრობას, საყოველთაოდ ცნობილია, რომ დემოკრატიული ქვეყნების ხალხები ფარ-თოდ სარგებლობენ დემოკრატიული წყობილ-ებით, მისი კონსტიტუციით, პოლიტიკური უფლებებით; არსებობს სიტყვის, პრესის და უფლებებით; არსებობს სიტყვის, პრესის და კრებების თავისუფლება, და ისე აწყობენ თა-ვიანთ საზოგადოებრივ და კერძო ცხოვრებას, როგორც ეს მათ სურთ. თავისუფალი დემოკირც ეს მათ სურთ. თავისუფალი დემოკ-ული არჩევნებით ისინი ნდობას უცხადებენ ამა თუ იმ პოლიტიკურ პარტიას. საკანონ-მდებლო ორგანოებში მათი წარმომადგენლემდებლო ორგანოებში მათი წარმომადგენლე-ბი ლიად, აშკარად სწყვეტენ პოლიტიკურ, სო-ქთალურ და ეკონომიურ საკითხებს უმრავლე-სობის დასტურით. გაზეთები გამოსთქვამენ არა მარტო მთავრობის შეხედულებას, არამედ საწინააღმდეგო აზრსაც. ოპოზიცია და ყოვე-ლი პიროენება სარგებლობს პოლიტიკური ორგანიზაციის მოწყობით, საჯარო კრებების გამართვით და თავისუფალი ტრიბუნით, კონ-

ტროლი გაუწიოს მთავრობის მოღვაწეობას, მაშინ, როდესაც საბჭოთა ხელისუფლება და კომუნისტური პარტია ფარულად, უკონტრო-ლოდ მოქმედობს და გარდა ქებისა არავითარ ოპოზიციას არ იწყნარებს.

ისე, როგორც ყოველთვის, დასავლეთის სა-ზოგადოებრივი აზრი ზომას ვერ იცავს საბჭზოგადოებრივი აზრი ზომას ვერ იცავს საბჭ-ოთა კავშირში მომხდარ მოვლენების შეფასე-ბაში. ხშირად ვერ ერკვევა, ან არ უნდა გაერ-კეს და იქაურ სინამდვილეს სწორი ანალიზი გაუკეთოს. ზოგს, საბჭოთა კავშირი, ნორმალ-ური უფლებრივი სახულმწიფო ჰგონია და მისი პოლიტიკური დაწესებულებანი, სოციალურ-ეკონომიური დაწესებულებანი, სოციალურ-ეკონომიური დაწესებულებანი, სოციალურ-ეკონომიური სტრუქტურა. ჩვეულებრივ, ბუ-ნებრივი განვითარების კანონებს ემორჩილება. ვინც გაეცნობა ბრუმჩოვის მოხსენებას, თუზი-სებს, ქარბანაში, კოლმეურნეობაში და უმალ-ლეს სესიაზე გამოსულ ორატორების სიტყვ-ებს, ის დარწმუნდება, რომ საბჭოთა კავშირ-ში ასე ადვილად არ ხდება არც რევოლუცია ში ასე ადვილად არ ხდება არც ში ასე ადვილად არ ხდება არც რევოლუტია და არც ევოლუტია და ეს უკანასკნელი რეფ-ორმაც, რომელსაც დასავლეთ ევროპის პრესა ეკონომიური მართვის დეცენტრალიზაციას უწოდებს, ჩვენთვის ეს, უბრალოდ, თთაზში დაგამის გადადგმა-გადმოდგმას უფრო ჰგავს, ვიდრე საბჭოთა სისტემის მართველობის რადიკალურ რეფორმას

საქმე ის არის, რომ ბოლშევიკების მიერ ნაქები დაგეგმილი მეურნეობა, ებით ასე უმსგავსოდ ტრაბახობენ ათეულ ლების განმავლობაში, ახლა უხეიროდ დაგე გმილი აღმოჩნდა, მიუხედავად იმისა, რო ხუთწლიანი გეგმის შედგენა ყოველთვის იყ გამოცხადებული პარტიის და გამოცხადებული ააოტიის და მთავრობას "გბონხულ და დიდი ისტორიული მნიშვნელო-ბის" საქმიანობად, მრეწველობის და სოფლის მეუ/ინეი-ბის განვითარებაში. რასაც უნდა მომეურნეობის განვითარებაში. რასაც უნდა მო-ყოლოდა სოციალიზმის ბაზის შექმნა და შემ-

ყოლოდა სოციალიზმის ბაზის შექმმა და მეს-დეგ კომუნიჩმში გადასელა. ახლა, საბჭოთა წყობილების არსებობის 40 წლის თავზე, გამოირკვა, რომ ამ დაგეგმილი სოციალისტური მეურნეობის შუაგულში აღ-მოცენდა ყოფლის შემძლე, მრავალრიცხოეანი ბიუროკრატიული მართველობა, რაზედაც გა-ცილებით მეტი ფინანსიური სახსები იხარჯებოდა, ვიდრე თვით მრეწველობაზე.

ყველაფერი რაც მათ კრებებზე ითქვა იმ უყაირათობის, უგეგმობის, ანარქიის და გაფ-ლანგვების შესახებ და სხვა ნაკლთა, რომ თავი მოვუყაროთ, მივიღებთ სოციალისტური მეუ რნეობის სისტემის გაკოტრებას. მაგრამ ამის აშკარათ ალიარება, თუმცა ყველა მათგანი გრძნობს, საბჭოთა რეჟიმის პირობებში წარმოუდგენელია, გარეშე თვით ამ რეჟიმის მთელი პოლიტიკური და ეკონომიური სტრუქტუ რის ლიკვიდაციისა.

მაშინ, როდესაც პარტიისა და სახელმწიფო აპარატი "ეუურცეველი რჩება, რა აზრი აქვს კონიშიურ დეცენტრალიზაციას! განა დასა-გერებელია, რომ ზოგიერთი საკავშირო სამინისტროების გაუქმებით და მათზე დაქვემდე-ბარებული საწარმოების მოკავშირე რესპუბლიკების მთავრობის განკარგულებაში გადაცემა, რაიმეს "მესცვლის ხალხიდან მოწყვეტილ ბიურიკრატიულ მართველიბაში? და ისე როგორც ამას ამერიკული გაზ. "ნიუორკ ტაიმსი" აღნიშნავს, "მეუძლებელია ეკონომიკის სიძნელეები მხოლოდ და მხოლოდ დეცენტრალი-ზაციით გადაწყდეს. მართლაც საეჭვოა ამ გზით ხრუშჩოვის მიერ წარმოდგენილმა რეფორამა რაიმე "წარმატებას მააღწოის. ახალი სისტემის მიხედვით უამრავი სამყურნეო გეგ-სიტემის მიხედვით უამრავი სამყურნეო გეგმაშინ, როდესაც პარტიისა და სახელმწი ისტემის მიხედვით უამრავი სამეურნეო გეგსისტემის მიხედეით უამრავი სამეურნეთ გეგმის შედგენა უნდა დაეკისროს ისევ მრავალრიცხოვან ზიურთკრატიას, გეოგრაფიულად
გაფანტულს საბჭოთა კავშიროს სხვა და სხვა
რესპუბლიკებში და ოლქებში, ხოლო ბიუროკრატები იქნებიან ყველვან ბიუროკრატები,
იცხოვრებენ ისინი მოსკოვში თუ ტომსკში.
ბიუროკრატიული ეკონომიკის სიძნელების
თტომატიურად გადაწყვეტა კი ვერავითარ
საგრძნობ ცვლილებას ვერ მოახდენს მათ ქაოტოფიტიკორი კხდარტიზეობაში.
ეკონდმოგრი კხდარებას ჩავითანალი ზაცია.

ეკონომიური ცხოვრების რაციონალიზაცია, ეკონიისური სამეტის ია გრეელი ქვეყნის, როგო-ისეთი დინამიური და ვრეელი ქვეყნის, როგო-რიც არის სამჭოთა კავშირი, ცხადია, მეტად რთული და დაუძლეველი პრობლემაა, განსა-კუთრებით იმ მეთოდით, რომელსაც ბოლშევიკები იყენებენ, და რაც დამყარებულია უფ-რო იდეოლოგიურ მოსაზრებაზე, ვიდრე ხალ-ხის ძირითად ინტერესებზე. ქვეყნის ინდუსტ-რიალიზაციამ და სასოფლო მეურნეობის კო-ლექტივიზაციამ, ვერც მუშებს, ვერც გლეხ-ებს ვერ მოუპოვა საარსებო. მყარი მატერია-ლური ბაზა, რაც ქმნის მათს აშკარა თუ ფა-რულ ოპოზიციას სოციალისტური რეჟიმის წინაათმოვა.

ლური ბაზა, რაც ქმნის მათს აშკარა თუ ფა-რულ ოპოზიციას სოციალისტური რეჟიმის წინააღმდეგ.

სტალინი, ხშირად იძულებული იყო ეღია-რემინა, რომ საბჭოთა მეურნეთბის სისტემა გადაიქცა გაუგონარი ბიუროკრატიზმის ვაფ-ურჩქვნით, ადმინისტრატიული კადრემის უსა-ზღვრო გაბერვით, ფულის და დროის უაზრო გაფლანგვით — მძიმე ტვირთად მეურნეობის. ხოლო არას დროს აქამდე, ბიუროკრატიუღა-საშინელება მხილებული არ იყო ასეთი სარ-ვასტული სიმკაცრით, როგორც ეს ცხადჰყა ი ხრო შჩოვმა თაის მოსსინიბაში. ხრუშჩოვმა თავის მოხსენებაში

ერთის შეხედვით, ვინც საბჭოთა სინამდვი.

ლეს კარგად არ იცნობს, და არ იცნობს თვით ბოლშევიკურ პარტიას, ადრინდელ და ახლან-დელ მესვეურების ბუნებას, მათი მოქმედება დელ მესვეურების ბუხებას, მათი მოქმედება დიდ რევოლუციონურ აქტად მოეჩვენება. და მართლაც ბევრს ეს ასე მოეჩვენა. თითქოს ამ ჟამად იქ ხდებოდეს სახალხო ეკონომიკის და მშენებლობის არსებული სისტემის რადიკალური გარდაქმნა. ხოლო ამაში სასტიკად ვდებიან, რადგან მათ ვერ შეამჩნიეს ი ივარია, რომ ხრუშჩოვის "საბრალმდებლ ოქმი," მისი დაუზოგველი კრიტიკა, არა მარ-ტო მეურნეობის მართვის სისტემას შეეხებოდა, არამედ ის მიემართებოდა მთლიანად ჭოთა რეჟიმის და მასზე აგებული პოლიტიკ-ური, ეკონომიური და სოციალური წყობილე-ბისაკენ, ან უკეთ რომ ვსთქვათ, ის შეეხებოდა ხალხის მტანჯველ სოციალიზმსაც.

b. Johnstodn.

(გაზეთ "კომიუნისტის" მიხედვით)

გამსხვილებამდე სოფ. ქვედა-ვანის (იმერ-ეთში) კოლმეურნეობაში შრომადღეზე ნაწეთში) კოლმეურნეობაში "მრომადღეზე ხაყ-ილდებოდა 5 კილ. მარცვლეული და ფულათ 6 მანეთი. გამსხვილების (ე.ი. გაერთიანებუ-ლია რამდენიმე წვრილი მეურნეობა) შემდეგ აქ მეტი "მესაძლებლობანი მიეცათ განეხორ-ციელებინათ მექანიზაცია, გაედიდებინათ სა-სოფლი-მეურნეობის კულტურების მოსავლი-ანობა და მეცხოველეობის პროდუქტიულობა. "სამწუხაროდ. სწერს გაზ. "კომუნისტის" (გ. 79. 1957 წ.) კორისპოდინტი, კოლმეურ-

ახობა და მეცხოველეობის პროდუქტიულობა.
""სამწუხაროდ, სწერს გაზ. "ქომუნისტის"
(№ 79. 1957 წ.) კორესპოდენტი, კოლმეურნეობაში არსებული შასაძლებლობანი ვერ გამოცენეს. მოსავლიანობამ თან და თან იკლი:
შარშან (1956) აქ მხვნელ-მთესველებმა იკისრეს გამოესწორებინათ გასულ წელს დაშვებული "მეცთომები; 320 ჰექტარ ფაროთბის თვითეულ ჰექტარზე უნდა მოეყვანათ სულ მცირე 20 ცენტნერი სიმინდი, ერთი ორად უნდა
გაეიითებინათ კოქინის და ბაოჩეულ-ბოსქკაედიდებინათ ყურძნის და ბაღჩეულ-ბოსტ-გაედიდებინათ ყურძნის და ბაღჩეულ-ბოსტ-ნეული კულტურების მოსავლიანობა, მაგრამ ნაკისრი ვალდებულება არ გაანაღდეს."

აესი ვალდებულება არ გაანალდეს."
"სიმინდის თესვა კოლმეურნეობაში აგროვდების დარღვევით დაამთავრეს, ნათესი ყანები არ დაამუშავეს, ამან უარყოფითი ვაკლენა
მოახდინა მოსავალზე. საშუალოდ, ჰექტარზე
მხოლოდ 14 ცენტნერი სიმინდი მიიღეს. ასევე
ვერ შესძლეს კართოფილის, ბოსტნეული კუტურის და წველადობის გეგმა. ხოლო უურძნის მოსავლიანობა შარშანდელთან შედარებით 58% შეამცირეს. შეუსრულებელი დარბათ აგრეთვე ძრობის, ღორის და სხ., სულადბას ჰრთის გეგმა, ერთ დედალ ლორზე მხობით 58% შეამცირეს. შეუსრულებელი დარ-ჩათ აგრეთვე ძრობის, ოორის და სბ., სულად-ობის ზრდის გეგმა. ერთ დედალ ღორზე მხო-ლოდ 4 გოჭი მიიღეს ნაცვლად გეგმით გათ-ვალისწინებული 12 გოჭისა. სამარცხვინო მა-ჩვენებელი აქვთ მეფრინველობაშიც." "თუ 1955 წ. კოლმეურნეობის საერთო ფუ-ლადი შემოსავალი 676.690 მან. იყო, შარშან იგი 368.294 მან. შემცირდა. თვითეულ შრომა დღეზე მათ ერგოთ 2,4 კილოგრ. მარცვალი და ფულად მხოლოდ 75 კაბ.."

"რა უშლის ხელს კოლმეურნეობას წინსჭ-ლაში? — კითხულობს კორესპოდენტი —პი-რველი ის, რომ ნაკლებად ანხორციელებენ მექანიზაციბს. ვანის მ. ტ. ს-ის მექანიზატორ-ებს ნათესებში კულტივაცია არ ჩაუტარებიებს ნათესებში კულტივაცია არ ჩაუტარები ათ 100 ჰექტარზე, და მათ ეს სამუშაო მთლი ანად ჩაშალეს."

ანად ჩაშალეს."
"სოფ. ქვედ-ვანის დაუდევარ კოლმეურნეებს, რომლებიც შრომადღეებს მცირე რაოდენობით იმუშავებენ, ხოლო ზოფჯერ ისეთ
ადამიანებსაც, რომლებმაც ფაქტიურად ყოველგვარი კავშირი გასწყვიტეს კოლმეურნეობასთან, იმდენივე სავარმიდამო ნაკვეთი აქვთ,
რამდენიც აქტიურ მომუშავეებს, სარგებლობენ იმავე შეღავათებით, რომლებიც კეთილსინიდისიერად მომუშავე კოლმეურნეებისათგის არის დაწესებული."
"კოლმეურნე მეფარიშვილმა შარშან მხოლოდ 21 შრომა დღე გამოიმუშავა და წელს
თავი სრულებით არ შეუწუნებია, მას ავანსად
ჩედმეტად მისცეს 857 მან. ქავთარაძეს არიც
შარშან და არც წელს ხულ არ უმუშავნია.

თავი სრულებით არ შეუწუხებია, მას ავანსად ზედმეტად მისცეს 857 მან... ქავთარაძეს არც შარშან და არც წელს სულ არ უმუშავნია. კოლმეურნეობის გამგეობამ მას შრომადღეების ანგარიშში ავანსად მისცა203 მან. მართან და არც წულწადია არც ემან მან. მართანდების არგარიშში გამაც წალებული აქვს 1.954 მ., სჩვებსაც ბევრს აქვს წალებული უმრომლათ გაქა წალებული უმრომლათ გაქა მან. იმ კოლმეურნეებზე, რომლებმაც უკემ მაბტივს საერთო მეურნეობა და თავიანთ კარ-მიდამოებს აერთა მეუშავებენ. ერთ გაფის გარებს გარებული 1.210 მან. არ გამოირქვა მხოლოდ თავმაცდომარეს ამდენი უკანოიდ გაცემული ამეს წალებული 1.210 მან. არ გამოირქვა მხოლოდ თავმაცდომარეს ამდენი უკანონოდ გაცემულ თანხის გამო. გასამრჯელოდ რამდენი პაროცენტი ხვდა თავის წილად. ალ ნოდ გაცემულ თანხის გამო, გასამრჯელო რამდენი პროცენტი ხვდა თავის წილად. აღ აად ამას სასამართლო გამოარკვევს." "სამაგიეროთ, კოლმეურნეობის ზოგიერთ აკტიურ წევრებს კი, შარშანდელი შრომად-

ღეებზე კუთვნილი თანხაც დღემდის მიღებუ-ლი არა აქვთ. უფრო მეტი: ზოგიერთებს ლი არა აქვთ. უფრო მეტი: ზოგიერთებს 1955 წლის შრომადღეებზე კუთვნილი ფულიც არ მიუღიათ —ერთი მათგანი ასე უჩივის კორესპოდენტს: — შარშან მოსავლელად მიკორესპოდენტს: — მარმან მოსავლელად მი-ჩნეული ჰექტარ ფართობზე მარცვლად 41 ცენტნერი სიმინდი მივილე, გეგმას 30 ცენტ-ნერით გადავაჭარბე, სულ გამოვიმუშავე 300 -ზე მეტი შრომადღე, მაგრამ მაინც "გული არ მტკივა" (ეს უფრო კორესპოდენტის ლი-რიული წიაღსვლა უნდა იყოს, ვიდრე კოლ-მეურნის სიტყვები), რომ ჩემს გვერდით ვხედავდე ამდენ ჯანლონით სავსე ახალგაზრდებს, რომელნიც საკოლმეურნეთ შრომას გაურბიან და საკუთარი მანქანებით ხალტურაზე დარ-

ბიან."

კორესპოდენტს კოლმეურნე ს. მამასახლისის გულის ტკივილი სამართლიანად მიაჩნია.
მაგ., "ცეხალშვილი ახალგაზრდაა, მას ყოველწლიურად შეუძლია გამოიმუშავოს სულ კოტა
400 შრომადღე, ფაქტიურად საკოლმეურნეო
შრომას გაურბის, შარშან ერთ დღესაც არ უმუშავია, ან სად სკალია? მას ყოველ დღე რაიონის ცენტრში საკუთარი, "პობედით" ნახავთ,
ჟებეს "ყოვიენტებს", რომ ჯაბე გაისქელის."

"აი, ნიკოლეიშვილიც, იგი სპეციალობით
აგროტექნიკოსია, წერს განცხადებებს, მოითხოვს კარგ სამუშაობს გომაწყვეთო, გულისხმობს მხოლოდ კაბინეთში მუშაობას. გადის
წლები სამუშაოს ძებნაში, შემდეგ ის იწყებს
მისთვის "ხელსაყრელ" სამუშაოს, ყიდულობს
მსუბუქ მანქანას და ამუშავებს "ხალტურაზე"
"ასევე საკოლმეურნეთ შრომას გაუბიან
ა საკუთარი მანქანის "ხალტურაზე"

"ასევე საკოლიეუთიკი სისისის გაე "მუ"ათბით ჯიბეებს ისქელებენ ახალგაზრდები: კახაძე, დიასამიძე, კოტრიკაძე, ძმები მოშიაშვილები, ისაკი მოშიაშვილი და ბევრი სხვა, კოლეტი ისაკი მოშიაშვილი და ბევრი სხვა კოლეტი ისაკი მოშიაშვილი და ბევრი სხვა კოლეტურებით კოლმეურნეობაში არ უმუშავია
34 კაცს. 50 დღე გამომუშავებული აქე, 76
კაცს. სულ კოლმეურნეობაში შრომა დღევბის საგალდებულო მინიმუში გამომუშავებული
აქეს 40 პროც, განა ამას ეწოდება ქტკიც,
შრომის დისციპლინა?" კითხულობს გაჯავრეტული კორესპოდენტი.
"სამწუხარო ის არის, ასკენის კორესპოდეტტი, რომ შრომის დისციპლინის საქმეში
წელსაც იგივე მდგომარეობა გრძელდება. რას
აუთებს პარტიული ორგანიზაცია — კოლმელინეობაში არსებული ნაკოის გამოსასწორებლად? სრულებით არაფეტს."

ერნეობაში არსებული ნაკლის გამოსასწო-ებლად? სრულებით არაფერს." სოფ. ქვედა ვანის კოლმეურნეობის მაგა-იითი მოწმობს (და ასეთ მოვლენებს ყველ-ან აქვს ადგილი საქ-ში), რომ კოლმეურნე-ბმა დაკარავის რწმინა კოლიქმალი გაშა-აბ ლითი მოწმობს (და ასეთ მოვლენებს ყველ-კან აქვს ადგილი საქ-ში), რომ კოლმეურნე-გმმა დაკარგეს რწმენა კოლექტიურ მუშაობ-ით სარგებლობის და სარჩოს მოპოვეების, იქი-დან გარბიან და თავს სხვანაირად შველიან. ტათა ნათლად წარმოვიდგინოთ კოლმეურ-ნეთა კილეგრილობისა, დაუდევრობისა, უღ-ისკიპლინობისა და სიზარმაცისა". კოლექტიურ მუშაობას სარგებლობა მო-აქვს სახელმწიფოსთვის, მაგრამ საზიანოა კოლექტიურ მუშაობას სარგებლიან იკრ ინაზ-

კოლმეურნეთათვის, რადგან ისინი ვერ ინაზ-

ღაურებენ თავიანთ შრომას. მთავრობა დ ღაუოეიეი თავიაით - მოომას, მთა<u>ყულაფ-ეგ</u> პარტია უმწეოა ეს ახსნას ეკონომიური მიზე: ზებით, კოლექტიური მუშაობა ვერ უზრ<mark>უნ</mark>. ზებით, კოლექტიური მუშაობა ვერ უზრუხ-ველყოფს კოლმეურნეთა მატერიალურ ინ-ტერესებს, მათ ექსპლოატაციას უწევს სახე-ლმწიფო, ამიტომ მასიურად სტოვებენ, გარ-ბიან, ან თავს არიდებენ კოლმეურნეობაში მუშაობას, ამას კომუნისტები უდისციპლინ-ობით და კოლმეურნეთა სიზარმაცით ხსნიან.

სხვა და სხვა რაიონებში, ამ ბოლო დროს. გაზ. "კომუნისტი" ახდენს თავის რეიდს. შეგაზ. "კოძუხისტი" ახდეხს თავის რეიდს. "მე-დეგი ასეთია ორჯონიკიძის რაიონ"მი: "მიუ-ხედავად იმისა, რომ კოლმეურნეობათა ერთ-მა ნაწილმა სერიოზული მუმაობა გასწია სა-ზაფხულო სამუშაოების მოკლე ვადაში დამ-თავრებისათვის, მთლიანად ეს საქმე საგრძნ-ობლად ჩამორჩება, თესვის გეგმა 21,6 პროც. ალ შისროლაბოლი ადრაგიპულის ალ ში ობლად ჩამორჩება, თესვის გეგმა 21,6 პროც.
იყო შესრულებული. ვერტავიქალის და ბორითის კოლმეურნეობა მეზობლად მდებარეობენ, მუშაობის ერთნაირი პირობები აქვთ,
ხოლო შედეგი სულ სხვა და სხვაა. — ნიადაგი გამაგრებულია. თესვა ძალიან გვიქირს,
უდარდელად აცხადებს ვერტავიქალის კოლმეურნეობის თავმაჯდომარე ბლიაძე და თანაც კანტორის ეზოში სხივსაცავი სათვალებით დადის. აქ მხოლოდ 3 ჰექტარი ქონდათ
დათესილ 15 აპრილისათვის."

"თაემჯდომარე კმაყოფილებით აცხადებს, ვენახებში (უუდად არ გვაქვს საქმეო, მაგრამ კმაყოფილებისათვის არაფერი საფუძველი არ რის. 28,68 ჰექტარიდან 10 ჰექტარია დამუ-

რით აიხსნება ასეთი ჩამორჩენა? რეი რით აისსნება ასეთი ჩამორჩენა? რეიდის პონაწილეთ პასუხი ერთი აქვთ: "კოლმეურნეობაში შრომის დისციპლინა დაბალია, კოლმეურნეთა ერთი ნაწილი თვითნებურათ წავიდა გარე სამუშაოზე, ხოლო ზარმაცთა მიმართ გამგეობა და პარტიული ორგანიზაცია ზომებს არ იღებს. მიუხედავად იმისა, რომ ამ დღისათვის კარგი ამინდი იყო 201 კოლმეურნედან შრობაში მინაწილეთ ბადი საშუალოდ თვითეულ კოლმეურნეს 12 შრომადღე აქვს გამომუშავებული.

უფრო ცუდი ¹ მდგომარეობაა ცალკეულ ბრიგადებსა და რგოლებში. 15 კოლმეურნი-დან მხოლოდ ექვსმა მიიღო მონაწილეობა შრომაში, მეორე რგოლში — 8 კოლმეურნემ-

დაი ძხოლოდ ექვსთა ძიილი მონაწილეთბა მბიომაში, გეობე რაოლში — 8 კოლმეურნემ. თესვის საუკეთესო ვადებს ხელიდან უშვებინ და დამშვიდებულნი არიან. არ უფიქრთებთან, ო რა ცუდი შედეგი მოყვება ასეთ გულგრილიბას, ჩივის მეორე კორესპოდენტი. თითქმის ასეთივე მდგომარეობაა ზეარის, ნებისტის და თეთრაწყაროს კოლმეურნეთბა-ში. უკანასკნელ 2-3 წლის განმავლობაში სშირია შემთხვევა, რომ გარე სამუშაოზე საჭონობი რისტგი მდიდს. თეთრაწყაროდან. მაგალითად, უკანასკნელ ხანებში 40 შრომის უნარიანმა კოლმეურნემ თვი აარიდა კოლშეურნეობას და სხვავან წავიდნენ სამუშაობე სხვავან წავიდნენ სამუშაობე საგოანებლობენ, ფლობენ საკარმიდაშო ნაკვიუბს. აგირგიგის უფლებით კი ისინი კვლე სარგებლობენ, ფლობენ საკარმიდაშო ნაკვიუბს. აგირგიგის ლაგაზმი 4 შრომის უნარიანია, კოლმეურნეობაში კი არც ერთი მათგანი არ მუშაობს. ამ ოჯახის წევრი იროდიონ გიორგიძე — კომუნისტი, ძალლონით სავსე ახალ-

ᲖᲝᲒᲘ ᲠᲐᲛ ᲪᲜᲝᲑᲔᲑᲘ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲔᲙᲚᲔᲡᲡᲘᲘᲡ ᲬᲐᲠᲡᲣᲚᲘᲓᲐᲜ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲐᲛᲥᲐᲛᲘᲜᲓᲔᲚᲘ ᲛᲓᲒᲝᲛᲐᲠᲔᲝᲒᲐ *)

საქრისტიანო აღსარებათა შორის საქართ საქრისტიანო აღსარებათა შორის საქართ-ველოს ეკლესია ერთერთ უძველესად ითვლე-ბა. ქრისტიანულ იდეას საქართველო შეეთვი-სა თითქმის ერთდროულად რომსა და ვიზან-ტიასთან. როგორც შემადგენელი ნაწილი მთელ იმ წყება ერთა და სახელმწიფითა. ბმელთაშუა ზღვის სანაპიროებს რომ ერთვო-დნენ, საქართველო, საგულისხმოა, არ უნდა დარჩენალიყო იმ განსაკუთრებულ გარემოე-პათა გარეშე, რომელნიც მოდებური იყვნენ პალესტინასა და სხვა ახლომდებარე ქვეყნებ-შბ: იესო ნაზარეველის სახელი ყველას პირ-ზე ეკრა....

ზე ეკრა.... მილანოს ედიქტმა (313) თავბრუდამსხმელი შთაბექდილება მოახდინა წარმართ საქა-რთველოში: განდიდებული იმპერია რომისა, რომელთანაც საქართველო ჯერ ქიდევ პრო-ქრისტიანულ დროთაგან მქიდროდ გადაბმული იყო კულტურულ-ეკონომიური ურთიერთობით, იძულებული გახდა შეეწყნარებინა

"მეთვენუთა რელიგი".
"მეთვენუთა რელიგი".
"მპერატორ კოსტანტინე დიდის თანამელროვათ საქართველოში მეფობდა მირიანი,
ოცდამეთანე რიცხვით (265-342) სასანიდების დინასტიისა. მის დროს ადგილი ჰქონდა ქართველთა მასსიურ ნათლისლებას და შემდგომ
- ს. "ს. ქარასაგინობის "ამოკებთიმბას სახელმ-

ოფიციალ გაზეთ "ოსსერვატორე რომანო"-ში ა და 11 მკათათვის 1938 წლის ნომრებში ამ სათაურით: "სანტა ნინო, აპოსტოლო დელლა ჯეორჯია").

მეოთხე საუკუნის დამლევს ქართველ <mark>სამღ</mark>-ვდელოებას ხელთ ჰქონდათ არა მხოლოდ ყვე-ლა სათანადო საღვთისმსახურო წიგნები, უმე-

ტესად ბერძნულიდან ნათარგმნი, არამედ ორ-იგინალი მონოგრაფიებიც — ისტორიული, მარტიროლოგიური და აგიოლოგიური შინა-

იერარქიული ორგანიზაციის მოწყობაც ამავე პერიიდში შესრულდა. ქრისტიანობის დამყარების პირველ წლებში საქართველოს ეკლესიას ჰმწყემსობდა მომეტებულ ნაწოლად
ბერძნის სამღვდელოება, ხოლო მეხუთე საუკუნის ნახევრიდან ბერძნები შესცვალეს თვით
ქართველებმა. ეკლესიის საჭეთმპაქობელათ
დასმულიქმნა ეპისკოპოსი კათოლიკოსის სახელწოდებით. უ 6 დ ა აღინიშნოს, რომ ეს
სახელწოდებათ ქვიცავს ამ ტერმინის ეტიმოლიგიტო მნიშვნილობას: ნაგულისხმევი
არის უპირატესი ხელისუფლება ეკლესიის
უმალლესი მმართველისა განსაზფერული ტერიტორიის ფარგლებში (ბერძნულათ "კათოლოკოს", აქედან "კათოლიკო", იგულისხმება
"აკუმენინ ტინგინ").

ამავე ხანებში შესამჩნევად ფართოვდება
საქართველოს კათოლიკოსის იურისდივსია ი ორგანიზაციის მოწყობაც ამ-

ამავე ხახებში "მესამჩხევად ფართოვდება აქართველოს კათოლაკოსის იუროსდიკერა: ის ერცელდება ზოგიერთ იმ ქვეყნებზედაც, აომლებიც არ ეკუთვნოდნენ საქართველოს ამეფოს, როგორც, მაგალითათ, მონოფოზიტ-გბის უარმყოფლებსა და ხალკიდონის კრების (451) დადგენილების მართლშემნახველ სომ-(451) დადგეხილების მართლშემნახველ სომ-ხგბზე: საქართველოს კათოლიკოსს ექვემდე-ბარებოდნენ აგრეთვე ნესტორიანულ მწვალ-ებლობისაგან განდგომილი სირიელები. ვახტანგ გორგასლანის მეფობისას (446-499) საქართველოს ეკლესიამ მოიბოვა ავტოკეფა-ლია ამ მცნების სრული მნიშვნელობით. ანტი-

ოხიის პატრიარხს, რომლის კომპეტენცია ძვეოხიის ჰატრიარხს, რომლის კოძპეტებცია ძვე-ლათვე ვრცელდებოლ საქართველოს ეკლე-სიაზე, შეჰრჩა მხოლოდ ნომინალი ზედამხელ-ველობა, თვინიერ პრაქტიკულათ ჩარევისა მის აღმინისტრატიულ სფეროში. (საინტერე-სოა აღინიშნოს, რომ ანტიოხიის პატრიარხის ტიტულში ამჟამათაც იწერება "საქართვე-"ა პარიატის კოთოსა აომოსაკოლისა "პატრიარხი ყოვლისა აღმოსავლეთისა,

ლო": "პატრიარხი ყოვლისა აღმოსავლეთისა, ივერიისა" და სხ...).
დიდმნიშვნელობის გარემოებათ საქართველოს ეკლესიის ისტორიაში მიითვლება "მემოსვლა საქართველოში "ათცამეტ" სირიელ (ყკეთ — კაპადოკიელ) მამებისა ეპისკოპოსი
იოანეს მეთაურობით 552-557 წლებშუა ფარსმან მეექვსის მეფობაში (542-557). ამ მამებს
მიეკუთვნება საქართველოში სამონასტრო
ბერობის დაწესება. ისინი იწოდებიან მათ მიერ

არეკესიკის დაწესება. ისინი იწოდებიან მათ მიერ გაშენებულ, დლესაც არსებულ, მონასტრების სახელია: იოანე ზედაზნელი, ანტონ მარტმ-კოფელი, დავით გარესჯელი, შით მღვიმელი, ისე წილკნელი, აბიბოს ნეკრესელი და სხვა. საეკლესიოდაებრვე სხვა განმანათლებელი მოღვაწუობა განსწავლულ ქართველ მონაზონებისა საქართველოს კეთილდღეობის პერიოდში სამეფოს საზღეტიებსაც სცილდებოდა. ეს ბერები აფუძნებდნენ სასწავლებლებსა, კულტურულ-განმანათლებელ ცენტრებსა და მონასტრებს სხვა და სხვა ქვეყნებსა და ბალხ-თა შორის, როგორც, მაგალითათ, პალესტი ათიასტოცის საცა და სიქი კეკებესია და აბლასტი თა შორის, როგორც, მაგალითათ, პალესტი-ნაში, სინაიში, ოლიმპში, ათონში, შავმთაზე, საკვირველებათა მთაზე (ანტიოხიის მახლობ-ლათ) და ბალკანეთში. ამ დაწესებულებათა შორის უმეტესათ განითქვნენ: 1) პეტრიწონ-

*) ეს თემა შეკვეთილი მქონდა მიუნხენის "საბჭოთა კავშირის ისტორიისა და კულტურ-"საპქოთა კავშირის ისტორიისა და კულტურ-ის შემსწავლელი ინსტიტიუტ"-ისეან. დაიბექ-დება ინგლისურ ენაზე. რადგანაც დაიწერა უცხოელებისათვის, ვერ ავიცდინე დეტალებ-ის შეტანა, რაც ქართველი საზოგადოების მი-ერ ისედაც ცნობილია. ქართულ ტექსტს მცი-რეოდენი შემოკლებით ვარდგენ. გაზრდა ვაჟკაცია, საკოლმეურნეო მუშაობი-სათვის რომ თავი აერიდებინა, მან ერთი სასა-დილოს საკუჭნაოში დაიწყო მუშაობა. კომუ-ნისტი ევტიხი ვეფხვაძე ბაზარში საბაკო ქიი-

იარების გამყიდველათ მუშაობს და სხე... მეორე რეიდის მონაწილენი სწერენ: ჩვენ ვნახეთ (სოფელ მარანში), შუბლაძის სატოაქტორო ბრიგადა ჩალის ღეროებისაგან გაუწმედავ ნიადაგს ხნავდა, როცა ამის გამო კო-ლმეურნეობის წარმომადგენელს თაფლაძეს უსაყვედურეს, მან სთქვა: ნიადაგის ადრე გაწ-მენდა იმის გამო ვერ მოვახერხეთ, რომ კოლ-მეურნეთა მნიშველოვანი ნაწილი სამუშამეურნეთა მნიშვნ ოზე აღარ გამოდის

არის თუ არა ეს კოღექტიური მეურნეობის

63000000080000 @ 3 8 C D 3 3 3 D C 0

"ქართული აზრი"-ს 16-ტე ნომერში მოთა-ვსებული იყო (ნობა: — საქართველოში უმა-ლღესი განათლების შესახებ. ოფიციალური ცნობების თანახმად ჩვენს უმაღლეს სასწავ-ლებლებს დღემდე გამოუშვიათ 21.451 სხვა და სხვა დარგის ინჟინერი.

და სხვა დარგის ინჟინერი.

ციზა ამოღებულია საბჭოთა პრესიდან და
აზედ ერთვის ავტორის მიერ ნიჭიერად დასმული სათუთი კითხვა: "სამწუხაროდ საბჭოთა გაზეთები არ იძლევიან (ენობას, თუ აღნიშნული კადრებიდან რამდენი იგზავნება რუსეთში და რამდენი რჩება საქართველოშიო".
ამან აღმიძრა სურვილი ქართველ საზოგადოებას გავუზიარო ჩები ფიქრები და გავაცნო მას
ის სამწუხარო ფაქტი, რომელიც შეიძლება საბედისწერო გამოდგეს ჩვენი სამშობლოსთვის.
უპირველოსად, საქაროდ მიმანჩია განგავ.

ბედისწერო გამოდგეს ჩვენი სამმობლოსთვის.
უპირველესად, საჭიროდ მიმაჩნია განვაც-ხადო, რომ ეს რიცხვი გადაჭარბებული არ არ-ის. ჩემ დროსეე საქართველოში გამოშვებული სპეციალისტების რიცხვი წლიურად 900 აღწევდა. აქედან 700 ქართველი იყო, ხოლო და-ნარჩენი, საქართველოში მცხოვრები უცხოე-

ომის პერიოდში და მის შემდეგაც, აქ. უც-ხოეთში ბევრჯერ გამიგია, საბჭოთა ტირანუ-ლი რეჟიმის დაცვა-გამართლების მიზნით წა-რმოთქმული სიტყვები: "ყველაფერს რომ თარმოთქმული სიტყეები: "ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, ის მაინც არ უნდა დავივრყოთ, რომ მეფის რუსეთმა სრულიად მოგესპო
და გაგეაუქმა. მან წაგეართვა არა მარტო ეროვნულ სახელმწიფოებრივი ცხოვრება, არამედ მშობლოური ენაც აგვიკრძალა და განდეგნა ნმარებიდან, დღეს კი ქართველი ახალგაზრდები მშობლიურ ენაზე დებულობენ სწაკუა-განათლებას"-ო. თუ კრემლის ამ ფარულ
და ირიბულ დამცველებს დავუჯგრებთ, ქართველი კაცის არჩევანი რუსეთში არსებულ
რეკიმზე უნდა შეჩგრდეს. მათ ავიწყდებათ,
რომ დღევანდელი საქართველოს შვილის
ბრძოლის მიზანია არა ძველი და ახალი რუსეთის შედარება და მითში უკეთესის არჩევა,
არამედ საქართველოს სიტოვი, იდებდამოუკიდებარამედ საქართველოს სრული

მეფის რუსეთის გამარუსებელ პოლიტიკას სწორედან — ენების გააუძლო ქართველმა ერმა და შემოინახა მშობლიური ენა და ეროვნული ტრადი(კიები, რომ ის უხეშად და მოურიდებტოადიციები, ოომ იმ უსემად და მაშეაოდეა-ლად ურტყამდა მტკივნეულ ადგილს. დღევ-ანდელი გარემოება კი ბევრით განსხვავდება Bohlymologob.

რა სურათია დღეს საქართველოში? როგ-

ორც მსუბუქი ისე მძიმე მეურნეობის დაგეგმ-ვა სწარმოებს არა ეროვნული საჭიროების და მოთხოვნილების მიხედვით, არამედ მთელი საბჭოთა საიმპერიო მოსაზრებებით. კადრებმოთხოვნილების მიხედვით, არამედ მთელი საბჭოთა საიმპერიო მოსაზრებებით. კადრების განაწილებაც ხდება მოსკოვში. ამის გარე- შეც, რა სწრაფი ტემპითაც არ უნდა ხდებო-ეს საქართველოს ინდუსტრიალიზაცია, შეუძლებელია კოველწლიური 900 სპეციალისტის ადგილობრივ მოწყობა. ამიტომ ჭარბად გამო-შვებულ სპეციალისტების მოწყობაზე "ზრუნავს" მოსკოვი. კოველწლიურად საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა კუთხეში იგზავნება 550 ქართველი სპეციალისტი. კოველმა სტუდენტმა იცის, რომ სწავლის დასრულებისთანავე ის მოვალეა ორი წლის განმავლობაში იქ იმჟ-შიის, სადაც მას სათანადო ორგანო განაწესებს. რათა ეს პროცედურა უმტკივნეულოდ შესრულებს, სპეციალისტს დიპლომს აძლევენ სწავლის დასრულების ორი წლის შემდეგ. ეი. ორ წლიანი სავალდებული სამუშაოს (ბეგარის) მოხდის შემდეგ. ამგვარად ახალგაზრიდა სპეციალისტი გარდები რუსულ საზოგადოებაში, სრულიად მოწყვეტილი სამშობლოს და ეროვნულ ატმოსფეროს. ადამიანის ცხოვრის, სააცია თა ის პრო და სიქციალისტი ვარდება რუსულ საზოგა-დოებაში. სრულიად მოწყვეტილი სამშობლოს და ეროენულ ატმოსფეროს. ადამიანის ცხოვ-რაბაში ეს ის ასაკია და ის პერიოდი, როდე-საც ყველაზე მეტს ფიქრობს კერძო ცხოვრე-ბაზე, ოჯახის შექმნაზე და მის მომავალზე-არაეინ არის დაზღვეული, რომ ამ ორი წლის განმავლობაში გულს არ აუტოკებს ლმაზი სქისის წარმომადგენელი და იქვე არ დაიფუძ-ნებს კერას. ამას ის გარემოებაც უწყობს ხელს, რომ საქართველოდან, სადაც მას მიწერ-მო-წერა აქვს, შეიტყობდა, რომ ორი წლის ე. ი. სავალდებულო სამუშაოს შესრულების შემდ-ეგ, სამშობლოში დაბრუნებული სპეციალის-ტების უმრავლესობა იძულებული ხდებოდ-ნენ — ამ შემთხვევაში ნების მიერად — მიე-ტოვებინათ სამშობლო მხარე და სამუშაო კვლავ რუსეთში ეძებნათ. ამ გარემოებით კო-შუნისტური ხელისუფლება მეტად დაინტერე-ბულია და ენერგიულად მუშაობს, რომ ქართ-გელისტებმა საქართველოში სამუშაო გარ იშოვონ და ისინი აიძულინ სამუ-მათ გერ იშოვონ და ისინი აიძულინ რუსით-შაი ფირ იშოვონ და ისინი აიძულინ რუსით-შაი ფირ იშოვონ და ისინი აიძულინ რუსითდარჩნენ. სამშობლოში დაბრუნების ეს შავი პერსპექტივა ბევრს აიძულებს უკან დაბ-რუნებაზე უარი სთქვას და იქ დაბინავდეს, სა-დაც უკვე მოწყობილია და ხვალინდელი პუ-

დაც უკვე ძოწყობილია და ხვალისდელი აღე-რი დაზღევული აქვს. ასეთ პირობებში ჩაყენბეული ქართველი ახალგაზრდა სპიციალისტის პირკელივი თა-ობა. ე. ი. მისი შვილები სამუდამოდ სწყდე-ბიან ქართულ ორგანიზმს და ითქვთებიან რუსულ მასაში. ეს ვირ შესძლო და ეს ვირ მოახერხა (მასიურად მაინც) მეფის რუსეთმა

სწორედ იმიტომ, რომ მას ქართული ენის ხმასუოლედ იძოტოი, რომ ძას კაოთული ენის ხმა-რებიდან განდეგნა და საქართველოს რუსიფი-კაცია ხიშტით და "ნაგაიკით" მოინდომა. მაგრამ მეფის რუსეთის ამ განზრახვას "გონ-ივრულად" ასრულებს მისი ღირსეული მემკ-ვიდრე წითული რუსეთი. აქ არის ჩვენი გადაგ-ვარების და გადაჯიშების სერიოზული საშიშ-

როება. ახლა გადავხედოთ, თუ რა ხდება თვით სა-ახლა გადავხედოთ, თუ რა ხდება თვით სა-ქარნებში, წარმოების გასაზრდელად, თით-ქოს საქმარისი არ არის ქართველი კვალიფი-ტოქრი მუშა და მას რუს კვალიფიკიურ მუშ-ას აშველებენ. მაგ. ფერო-მარგანეცის ქარხა-ნაში ჩამოაასახლეს 30,000 "კვალიფიციურო" რუსი მუშა თავისი ოჯახებით. მკითხელმა უნდა წარმოიდგინოს, რომ თითო ოჯახზე სამი სოლიც რემ განაგარეშოთ, საქმარესი რიცბიი ულიც რომ ვიანგარიშოთ, საკმარისი რიცხვი სულიც რომ ვიახგარიშოთ, საკმარისი რიცხვი იქნება საქართველოს მხოლოდ ერით რაიონი-სათვის, რომ მან ერთგვარი გავლენა მოახდი-ნოს ადგილობრივ ზნე-ჩვეულებებზე, 1938 წ. "საქსახაროექტს" მოსკოვმა ორი დიდი პროე-ქტის შედგენა დაავალა. 448 ნომერი თვითმფრინავების მშენებელი ქარხნის აშენება ნავ-

თლუღში და 31 ნომერი მოტორების, დასაჩვაშ დებელი ქარხნისა ქუთაისში. 1939წ. ომის დაწუებისთანავე ეს მუშაობა გაორკეცებული სისწრაფით ჩატარდა. 1942 წ. დასაწყისში, გერმანელების წინსვლის გამო, ტაგანროგის საავიაციო ქარხანა ნომერი 30 ნავილუღში გადმოტანეს და ამას თან მოჰყვა 35.000 რუსი მუშა თავისი ოჯახებით.

აფის თავისი ოჯახებით. ვერსად ამოვიკითხე ცნობა, თუ რამდენი რუსია ჩასახლებული ქუთაისში, რადგან ეჭვი არ არის, იქ არსებულ მოტორების მშენებელ ქარხანასაც დასჭირდებოდა "კვალიფიციური"

მუშები.

ტუმები.
როგორც ვხედავთ, საბჭოთა რეჟიმის მიერ
საქართველოს ტექნიკური "ალორძინება" იწვევს ქართველი ახალგაზრდობის მასიურად
რუსეთში გადასახლებას, ხოლო საქართველოში "კვალთვიციური" რუსების მასიურად ჩასახლებას, ჩევნ ამ მოვლენაში ვხედავთ სპეციალიზაციის დამღუპველობას და ქართული
ეროვნული ძირების შერყევის საშიშროებას.

ინჟ. ი. მენთეშაშვილი ლონდონი. ივნისი, 1957 წ.

3 3 3 7 6 N RS

"ქაჩთული აზრი"-ს კორესპონდნტები სრუ-ლიად სამართლიანად სწერდნენ: "რეინის ფარდის იქით დაიწყო ანტი კომუნისტური რეკოლუციაა". ამ ქეშმარიტების მღაღადე-ბელია უკანასქნელ წლებში გამოღვიძებული ანტი მოსკოვური მოძრაობა, რომელიც ძლი-ერ სტიქიად მოედო მთელ საბჭოთა კავშირს და მის მიერ დაპყრობილ ე. წ. "სახალხო დე-მოკრატიულ რესპუბლიკებს". ამის თვოსაჩინთ მაააოითს იქლივა დასავ-

ამის თვალსაჩინო მაგალითს იძლევა დასავ-ლეთ გერმანიის და პოლონეთის ურთიერთო-აა. როგორც მკითხველს მოეხსენება, ამ ორი ქეეყნის დამოკიდებულება გასული წლის და-მლეჯამდე იყო კეთილ-მეზობლური და მეგო-ბრული. აღ. გერმანიის მთავრობას არა ერთ-ხელ გაუსვამს ხაზი ამ გარემოებისათვის და გაუსვამს ხაზი ამ გარემოებისათვის ერთხელ განუცხადებია რომ სამუდამო იბდა ოდერ-ნეისის საზღვრებს.

პოლონეთის "ცივი რევოლუციის" და იქ "თპოზიციონერ" გომულკოს გამარჯვების შემდეგ, ეტყობა მათი ურთიერთობა საქმაოდ გაგოპორდა "გულწრფელ მეგობრობას" და პან-კოვის მთავრობას საქიროდ დაუნახია გერმაიის აღმოსავლეთ საზღვარზე "სანიტარული ნიის აღმოსავლეთ საზღვარზე "სანიტარული კორდონის" გავლება. უნდა ეგფიქროთ, რომ "კორდონის" დანიშნულება იქნება პოლონე-იიდან მონაბერი ანტირუსული და ანტიკო-მუნისტური ფსიქოზის გაწმენდა, ან სრულიად შემიტუბა. ეს გამომდინარეობს აღ. გერმანიის გაგრთანებული სოკიალისტური პარტიის გაერთიახებული სოკიალისტური პარტიის (კომუნისტური) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებიდან, რომლითაც იკრძალება აღ. გარმანიიდან დელეგაციების, ან ტურისტების გაგზავნა პოლონეთში და იქიდან მიღება. ამ დადგენილების მიღება. თვით გერმანული ოფიკიალური წრეების ახსნით, "ორ მთავრო-სინამდვილეში კი ამის მიზეზი ყოფილა ერთი ინციდენტი, რომელსაც ადგილი ჰქონია ამ წლის დასაწყისში და რომელიც ინტერეს მოკ-ლებული არ არის ჩვენი მკითხველისათვის.

წლის დასაწყისში და რომელიც ინტერეს მოკლებული არ არის ჩვენი მკითხველისათვის.

ქ. ჰალეს (საქსონია) სწევევია ჰოლონელი ახალგაზრდობის დელეგაცია. მარტინ- ლიუტერის სახელობის უნივერსიტეტის კომუნისტ სტუდენტებს "აზრთა გაცვლა-გამოცვოის" სალამო გაუმართავთ ჰალეში მყოფ პოლონელბის გამოქკველა, რომ პოლონელებს ძალიან სუსტად სცოდნიათ გერმანული ენა. ხოლო გერმანელებს სახულიად არ ესმოდათ პოლონური. ამ შემთხვევით უსარგებლია გერმანელ სტუდენტთა კომუნისტური ორგანიზაცეიის მეთაურს და განუცხადებია: ვილაპარაციის მეთაურს და განუცხადებია: ვილაპარაციის მეთაურს და განუცხადებია: ვილაპარაციის მეთაურს და განუცხადებია: გერმანელები ეყვე
ბათა შორის იდეთლოგიური გაუგებრობაა:
ათი წელოწადია "სწავლობთ, ხოლო თქვენ,
როგორც სლავები და რუსეთის უშეალი მეზობლება, ჩვენზე უქვთ იცით, ამიტომ გადავიდეთ რუსულ ენაზე და ჩვენი საუბარი გაადვილებმას ამ წინადადებას გამოუწვეთა პოლონელების ენერგიული პროტესტი, ერთ პოლონელების ენერგიული პროტესტი, ერთ პოლონელების ენერგიული პრიტესტი, ერთ პოლონელების ენერგიული პრიტესტი, ერთ პოლონელების ენერგიული პიოტესტი, ერთ პოლონელების ენერგიული არიტესტი, ერთ პოლონელების ია გენი მეგობარი არასოდეს არ
ყოფილა და რომლის წყალობითაც მრავალი
უბედურება დაგეტენია თავსაო ჩვენ ისიც
გეყოფა, რომ რუცები სხვაგან გვაიძულები
ათი ენის გამოკენებას და მის შისწავლისი.
და პოლონელ თავისი და თავისი მეგობრების და პოლონელს თავისი და თავისი მეგობრების და პოლოხელს თავისი და თავისი მეგობრების სახელით გამოუთქვამს გულწრფელი სურვი-ლი, რომ "მოხდეს ამ ორი (გერმანია-პოლინე-თის) ქვეყნის საბოლოო შეთანხმება, დამყარ-დეს ჩვენში კეთილ-მეზობლური ურთიერთო-ბა და დავმეგობრდეთ. აი, ნამდვილი მიზანი

ის მონასტერი, აწინდელი "ბოჩკოვსკი მონას-ტირ" ბოლგარიაში, ქალაქ ფილიპოპოლთან მდებარე. ამ მონასტერში იღვწოდა განთქმუადებარე. ამ სობადეროს როვერიდა გადაებებ-ლი თეოლოგი და ფილოსოფოსი იოანნე პეტ-რიწი (11 საუკუნე). 2) ივერიის მონასტერი ათონში ხალკედონის ნახევარკუნძულზე, უმ-ალლესი სასულიერო სასწავლებლით. ნებას ვაძლევ ჩემს თავს ამ მონასტერზე მცერედათ ვაძლევ ჩემს თავს ამ მოხასტეო დე მციოედათ შევაჩერო მკითხველის ყურადღება, მხედვე-ლობაში რომ მივილით ის უდიდესი მნიშვნე-ლობა, რომელიც მან დაიმსახურა საეკლესიო-

ლობა რომ ძივილოთ ის უდიდესი მხიშვსელობა, რომელიც მან დაიმსახურა საეკლესიოსახვთისმეტყველო ცოდნათა გავრცელებაში,
როგორც თვით მონასტრის მოსახლეობასა,
ასევე სლავიანურ მოდეგის ხალხათ და რუმინელთა შორის. 980 წელში ქართველმა ბერმა
იოანნემ (ერისკაცობაში თავადი თორნიკე
ერისთავი) ააგო ათონის მთაზე ბერთა საერთავიარონ", რუსულათ — "ივერსკაია ლავრა")
ამავე ხანებში ვიზანტიის აღმოსავლეთ ოლქებში თავი იჩინა ამბოხებამ, რომელსაც ხელმძლვანელობდა მხედართმთავარი ბარდო
სკლეროსი. იმპერატორმა ვასილი მეორემ
(976-1025) თავისი ძალებით ვერ შესძლო მეამბოხეთა ძლევა და მამპიბოთ შველისათვის
მონაზონ იოანნეს — თორნიკე ერისთავს, რომელიც ბერათ აღკეთამდის სამხედრო სამსახურში იყო და მოპოვებული ჰქონდა მარცხუდებ საბსპეტის სახელი. იმისდამიუხედავათ,
რომ საეკლესით კანონებით ბერებს აკრძალუ—
ლი აქვთ საერო და მით უმეტეს, სამხედრო ლი აქვთ საერო და მით უმეტეს, სამხედრო სამსახურში შესვლა (მეოთხე მსოფლიო კრე-ბა. კანონი მეშვიდე), საქართველოს კათოლი-

კოსის მიერ სპეციალური ნებართვა ებოძა თორნიკე ერისთავს მხედართმთავრობის მი-ღებისათვის მეგობარ ქრისტიანულ იმპერიის სახსნელად, დავით კურაპალატმა (970-1001) გადასცა თორნიკე ერისთავის განკარგულება-ში 12.000 მხედრობა. მეამბონეთა ჯარი შემ-

გადასცა თორნიკე ერისთავის განკარგულებში 12.000 მხედრობა. მეამბოხეთა ჯარი შემუსვრილიქმნა, გადარჩენილი ნაწილი კი მიიფანტა სპარსეთში. როგორც სამხედრო დავლა,
აგრეთვე უხვი საჩუქრები, ვიზანტიის იმპერატორისა და ტაო-კლარჯეთის მეფისაგან გაცემული, მთლიანათ მიენიკა გამარჯვებულ სპასპეტს, ხოლო მან ათინში დაბრუნებისას მთელი სიმდიდრე ივირონის გამშვენიერებასა და
გაფართოვებას მოახმარა.

ივერიის მონასტრის მთავარ შესავალში,
როგორც კველამ უწყის, ასვენია განთქმული
სასწაულშომქმედი ხატი ღეთისმშობლისა —
"კარისპეუ" (ბერძნულად — პორტაიტისა").
ამ ხატის ასლი ქართველ ბერებშა 1648 წელს
მოუძღენეს მოსკოვის მეფე ალექსის. ეს ხატი.
რუსეთში "ივერსკაია"-თ ცხობილი, დასვენებულ იქმნა კრემლის ერთ ერთ "მესავალში.
რომელსაც ამის გამო დაერქვა "ივერსკაია
გრატა" და ყველაზე მეტ სათაყვანებელ სიწმიდეთ ითვლებიდა მოსკოვში. ივერისა ხატი
მორწმუნეთა თხოვნით დაჰქონდათ საგანგებო
ეტლით ოჯახებში, ხოლო თვით "ივერსკიი
გრატასთან" დილაადრიან ვიდრე გვიანლამემდის ლოცულობდა მუხლმოდრეკილი გუნდი
ხალხისა...

გვერდს ვერ აუვლი ივერიის მონასტრის ორ სახელოვან მოღვაწეს: 1) ექვთიმე აგიორიტი — მონასტრის წინამძღვარი 1006-1023 წ-ში.

bambolo

ღრმა მკოდნე ბერძნულისა და ლათინურისა. მან შეიმუშავა პირველი გენერალური რევიზია ქართული საღვთისმეტყველო და საღვთისმანტური ტარატებისა. მანვე სთარგმნა ქართულიდან ბერძნულზე დიდაქტიური თხულება "სიბრძნე ბალავარისა", რომლის დამწერათ ითვლება ქართველი ბერი ითანნე მოსხი ანუ მესხი († 619), მეტწილათ ღვაწლნადები სირიასა, ეგვიპტესა და იტალიაში. 2) გიორგი მთაწმინდელი — საქართველოს უდიდესი საეკლესიო მოღვაწე. პირველხანებ-ში ცხოვრობდა კოსტანტინეპოლში, შემდეგ გადავიდა ათონში და გარდაცვალებამდის წინამლერობდა ივერიის მონასტერში. გიორგი მთაწმინდელი ექვთიმე აგიორიტის შრომათა გაგრძობა. ამის გარდა მას ეკუთვნის მარვალგავარი კომენტარიები საშლრთო წერილისა საერთოთ, ასევე პატრისტიკული რმა მცოდნე ბერძნულისა და ლათინურისა ხის მრავალგვარი კოძეხტარიები სამდოთო წერილისა საერთოთ, ასევე პატრისტიკული გამოკვლევებისა. მან სთარგმნა ლათინური-დან ბერძნულზე ეპისკოპოს დოროთეოს ცნი-ბილი წიგნი "სამოცდაათი მოწაფე უფლისა". გიორგი მთაწმინდელი დაჯილდოებული იყო პოეტური ნიჭითაც: გარდა თავისი საკუთარი მგოსნური ნაწერებისა, მან სთარგმნა ლექსად ფსალმუნი დავითისა. ივერიის მონასტერს ექვემდებარებოდნენ

ყველა საზღვარგარეთელი მონასტრები. დავ-ით მგორის აღმაშენებელის მეფობისას (1089-1125), ამ მონასტერში დაწესებულიქმნა ად-გილსაყოფელი ქართველ მიტროპოლიტისა. *) (გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

asbamagn:

*) 1) მ. ჯანაშვილი — საქართველოს ისტო-რია. თბილისი, 1894.

ა. ცაგარელი — პამიატნიკი გრუზინსკის დრევნოსტეი ნა სვიატოი ზემლე ი სინაე, პეტ-ერბურგ, 1788.

ერილი, 11-20 კატოლიკოს ანტონიი (დუ-ხოვნი ვესტნიკ), თბილისი, 1891. 4) კ. კეკელიძე — ქართული ლიტერატურის ისტორია. თბილისი, 1924.

პ. კარბელაშვილი — საქართველოს ეკლე-სიის იერარხია. თბილისი, 1904.

6) ა. ნატროევ — პამიატნაია ზაპისკა ობ ივერსკომ მონასტირე. თბილისი, 1913.

7) ე. ნიკოლაძე — საქართ. ეკლ. კრებები მე-18-ე ს. დამლევამდის. ქუთაისი, 1918.

ტონკმელის — პრავდა ობ ავტოკ. გრუზინ-სკოი ცერკვი. ქუთაისი. 1905.

9) S. Kaukcisvili — Ioannis Petrizi Opera. Sumptibus Universitatis Tpèlisiensis. Tbilissi, Palmicri — La Chièsa Georgiana e le sue origini. Firenze, 1904.

11) ალ. მანველიშვილი — რუსეთი და საქარ-თველო. პარიზი, 1951.

12) Rafacle Ivanitcky-Inghilo - La Georgia e il sue Bardo Sciotha Rustaveli. Roma, 1941.

ჩვენი სტუმრობისა"-ო.

ჩვენი სტუმოთისა -თ.

მ განცხადებას დიდი ენტუზიაზმით "მეხ-ვედრია გერმანული ახალგაზრდობა და გამ-ართულა მათ "შორის ნამდვილი მეგობრული და გულახდილი საუბარი. სხვა საკითხთა "მო-რის "ეხებიან გერმანულ პოლონურ საზღვრრის "მეხებიან გერმახულ პოლონურ საზღვო-ებსაც. ამის გამო იმავე ფილოლოგ სტუდენტს განუცხადებია: "ოდერ-ნეისის საზღვრების მომხრე არც ჩეენა ვართ, ეს გერმანია პოლო-ნეთის მეგობრობის საფუძვლად არ გამოდგე-ბა, მიწა-წყალს, რომელსაც ჩვენ მოვითხოვთ და რომელიც მიგვაჩნია ჩვენი მშობლიურო ქაისნის ლრაანილო წაწოთალ, აალიციის ის ბა, ძიგა-უყალს, ოომელსაც ჩვენ მშობლიური და რომელიც მიგვაჩნია ჩვენი მშობლიური ქვეყნის ორგანიულ ნაწილად, გალიციის ის რაიონებია, რომელიც რუსეთმა მიითვისა. ჩვენ ვებრძოდით მეფის რუსეთის იმპერიალ-ისტურ პოლიტიკას, რადგან ის ვერ იტანდა და ვერ ურიგდებოდა ჩვენს ეროვნულ დამო-უკიდებლობას; ჩვენ ვჯანყდებოდით თანამე- დროვე რუსული იმპერიალიზმის წინააღმდეგ. ვინაიდან ესეც ძველი რუსეთის იმპერიალის-ტური გზით მიიმართება და ჩვენს თავისუფეროვნულ არსებობას ვერც ეს იგუებს ი შეუთანხმდეს გაერთიანებული გერ ე შეუთანხმდეს გაერთიანებული გერ მანიის ცენტრალურ არა კომუნისტურ მთავmadel

რობას.
პოლონურ - გერმანული ახალგაზრდობის
სწორედ ეს გულწრფელი და გულახდილი საუბარი დასდებია საფუძვლად აღ. გერმანიის
გაერთიანებული სოციალისტური პარტიის
ზემოდ მოყვანილ დადგენილებას და ამის გამო ალუმართავს პანკოვის მთავრობას თავის აღმოსავლეთის საზღვარზე "სანიტარული

ჩვენ ამ მოვლენაში ვხედავთ ბევრ სანუგე-

მაისი, 1957 წ. გრ. აბულაძე

ᲛᲐᲠᲥᲡᲘᲖᲛᲘ - ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲖᲛᲘ - ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲖᲛᲘ

3. მსხვილი მრეწველობის უპირატესობა მარქსიზმის ეკონომიური მოძღვრების ცენ-ტრში დგას აგრეთვე ურყევი და დოგმად ქცე-ული დებულება, რომ მსხვილ მრეწველობას ული დებულება, რომ მსხვილ მრეწველობას ყოველთვის და აბსოლუტურად უპარატესოგა აქვს წვრილ და საშუალო წარმოებასთან, რომ კაპიტალიზმის განვითარების უმაღლეს საფეხურზე წვრილი წარმოება ვერ უძლებს მსხვილი წარმოების კონკურენციას. მეგუქცობას, რომლის შედეგად კაპიტალი გროვდეგა რამოდენიმე მაგნატის ხელში და წვრილი წარმიებანი ილშაებიან. დასახელებული დე-ბულება მარქსიზმის ყოველი ფრთისათვის აბ-სოლუტურად ურყევია. თუ რაოდენად ცნება: "სოციალიზმი და მსხვილი წარმოება" მარქ-სისტულ აზროვნებაში სინთნიმად გადაიქცა. ამას ნათლად გვიჩვენებს საბჭოთა კავშირის ათეული წლების პრაქტიკა. "პროლეტარული დიქტატურა" დღიდან მისი გაბატონებისა, მიდიეტიტურა დღიდან მის განატობების, ან-ისწრაფოდა მსხვილი წარმოების, ტრესტების, კომბინატების და ამგვარ დაწესებლუმათა შექმნისაკენ, ვინაიდგან ასეთი საქმიანობა **მას** მიაჩნია მარქსიზმის შემადგენელ, განუყოფ მიაჩნია მარქსიზმის "მემადგეხელ, გახუსუფ-ელ ნაწილად. ასეთმა ურკევმა დებულებამ ათქმევინა ბოლშევიზმის პირველ მოციქულს ლენინს, მართლაც დამახასიათებელი ფრაზა: "სახელმწიფო კაპიტალიზმის მონოპოლია წა-ომოადგენს სრულ მატერიალურ ნიადაგა, მო-სამზადგბელ საფეხურს სოციალიზმისაკენ, პირველ "მემავალ კარებს მისკენ. ეს არის ის-ტორიის კიბეზე ის საფეხური, რომლის და მის მომოიენო საფიხურის ე. ი. სოციალოზმის

პირველ შემავალ კარებს მისკენ. ეს არის ის-ტორიის კიბეზე ის საფეხური, რომლის და მის მომდეგენო საფეხურის ე. ი. სოციალიზმის შორის ადგილი აღარა აქვს სხვა რომელიმე საფეხურს." (ლენინი, ტომი 11, გვ. 49). ლენინის ზემოთქმული დებულება სავსებ-ით შეესაბამება მარქსიზმის სულსა და გულს, მარქსის მოძვლრების არსებას, რომლის მიხ-ედვით ცხოვრების განვითარება სწორედ ასეთ მიმართულებით უნდა წასულიყო. და აი, სწორედ დასახელებული დებულება არ გაამართლა ცხოვრების განვითარებამ. ფაქტებმა საწინაალმდეგო გაჩვენეს. ყოველ შემთხვევაში უპირატესობა მსხვილი წარმო-ებისა არაა აბსოლუტური, ის რელატიურია და, რაც მთავარია, ყალბია მტკიცება, თიძქ-ის რაც მსხელია წარმოება, ასევე შედარებით ის მომგებიანია. ყოველ ეკონომიურ წამოწყეიი ოაც მიძვილია გაოთიება, ამეცე მედარების ის მომგებანია. ყოველ ეკონომიურ წამოწყე-ბა-წარმოებას, დიდია ის თუ პატარა. თავის-"ოპტიმუში" აქვს, როგორც ამას ხმარობს ზომბარტი, ანუ უმაღლესი ნორმა. რომლის "ოპტიმუში" აქეს, როგორი ამას ხმარობს ზომბარტი, ანუ უმაღლესი ნორმა, რომლის გაღალახვა არ შეიძლება ისე, რომ მოგების ნაქვლად ზარალი არ მივიღოთ. რენტაბილო-ბა, მომგებისნობა გარდაუჟალი კანონია ყოველი წარშოებისა და რამდენადაც წარმოება მოზრდილია, იმდენად უფრო მისთვის ეს კანონი აკოვალატა გარდაულა ფით სოციალისტოთონოდილია, იძდენად უფრო მისთვის ეს კა-ნონი სავალდებულოა. თვით სოციალისტუ-რი წარმოებაც ექვემდებარება ასეთ ეკონო-მიურ კანონს. მისი ტლანქი დარღვევა და აბუ-ჩად აგდება საბჭოთა კავშრის მიერ ვახდა ერთი მთავარი მიზეზთავანი მისი მოსახლე-ბის უბედურებისა და ეკონომიური ცხოკრე-ბის თანინაბისა. ბის დაკნინებისა.

პის დაკსიხებისა.

4. კაპიტალის კონცენტრაცია.
მარქსიზმის ეკონომიური მოძღერების კიდევ ერთი ძირითადი დებულება — კაპიტალის კონცენტრაციაც — კალბი გამოდგა რადგან ცხოვრების განგითარებამ ის არ გაამართლა. გამოირკვა, რომ კაპიტალის კონცენტრაცია დამახასიათებელი მეურნეობის ერთი გარკვეული პერიოდისათვის, ჩვენს დროს იღებს საწინააღმდეგო მიმართულებას. რომ დღეს
ხდება სწორედ კაპიტალის დიცენტრალიზახდება სწორედ კაპიტალის დეცენტრა კია, ხოლო თუ კიდევ მას სადმე აქვს მოჩვე-ნებითი კონცენტრაციის ხსიათი, ის ცალკე კაპიტალისტთა ხელში კი არ გროვდება არა-მედ ფართო სააქციონერო საზოგადოებათა. იედ ფიოთო სააქციოდეოო სააოგადოებათა. კაპიტალი დღეს იღებს ე. წ." "სახალხო კაპი-ტალის" სახეს, ამ მხრივ ომის შემდეგი გერმა-ნის სახალხო მეურნეობის განვითარება საუ-კეთესო მაგალითს წარმოადგენს. აქ კაპიტალი

"კაპიტალისტების" არა ვიწრო ედ ფართო მასების ხელში. ასეთ როვდება გროედება "ქააიტალისების მიუ კისი-წრის, არამედ ფართო მასების ხელში, ასეთ პირობებში მუშათა პროფესიონალური კავ-შირები, კოოპერატივები, ფართო სახის სააქ-ციონერო საზოგადოებანი, თვითშართველო-ბათა მსხვილი წარმოებანი და ბოლოს სახელთვითმართველომწიფოს ზოგიერთი ეროენული სახის წამოწ ყებანი: რკინის გზები, ფოსტა-ტელეგრაფ ყებანი: ტკინის გზები, ფოსტა-ტელეგრაფი და სხვა გაღამწყვეტ ფაქტორებად ხდებიან საერთო სახალხო კაპიტალის შექმნაში. მაგ. თბილელს თავის წერილში: "გერმანიის ეკო-ნომიური ცხოვრების სასწაული", გაზ. "ქარ-თული აზრის" 13 ნომერში), ასეთი ცნობები მოჰყავს: "მუშათა კავშიტებში და სხვა ორ-განიზაციებში დაგროვდა მილიარდობით თან-ხები, რომელიც უძრავად კი არ სძევს, არამედ სახალხო მრეწველობასა და ვაჭრობაშია და-ბანდებული. თთხი წლის განმავლობაში მათ ააშენეს ასი ათხის -2-ა თახიანი ბინა, რომუთაც კარგებლობის გაინა, რომუთაც კარგებლობის გაინა, რომუთაც კარგებლობის გაიმიანის წივრიბი ლითაც სარგებლობენ კივშირის წევრები და აგრეთვე ხელმოკლე მოსახლეობა. მუშათა ორგანიზაციების წარმოებები და საკუთარი ოოგანი ნაციების წარმოებები და საკლარი ბანკები გადაიქცნენ უდიდეს კონცესიონერი-ბად და საგრძნობ კონკლტინციას უწევენ კერ-ძო მწარმოებლებს. რითაც ხელს უწყობენ სა-ნოეაგისა და საქონლის ნორმალურ დონეზე გაჩერებას."

თანამედროვე ეკონომიური ცხოვრების გან-თარება ე. წ. კაპიტალისტური ხანა, ზემოდ ვისისეფის კარატანი გარერდება. ის წინ მი-ისწრაფის, თხოულობს ფართო მასებისათვის მეტს დაკმაყოფილებას და არა მარტო ხელფა-სის და სამუშაო დროის საკითხთა გადაწყვეტით, არამედ რაც უფრო მნიშვნელოვანია სოციალური პრობლემის ძირითად გადაწყვე ტას, ხოლ არა ისე როგორც ეს მარქსს და მის მიმდევართ ჰქონდათ წარმოდგენილი. ასეთ მნიშვნელოვანია, ძველია მშრომელის მესაკუთრედ გახდომა, როგორც დღევანდელი გერმანიის ეკ-ონომიური ცხოვრების ხელმძღვანელმა ლუდ-ვიგ ჰერარდიმ თავისი მომავალი წლების საპვიგ აქოაოდიძ თავისი ძომავალი წლების საპ-როგრამო დებულებებში წამოაყენა. მინისტ-რის აზრით ასეთი იდეალის მიღწევა შეიძლე-ბა წარმოებათა აქციების ლირებულების დაწ-ვრილმანებით, მაგ. 50 მარკამდე დაწევით. ამავე დროს, რათა მშრომელს აუადვილდეს აქციის შეძენა, მინისტრი თხოულობს მცირე ხელვასის მქონეთათვის აქციის ფასის 20%

კონტექსტში საინტერესოა აღინიშნოს ამ კონტექსტში საინტერესოა ალინიშნოს ერთი ფრიად მნიშვნელოვანი მოვლენა: ჰერ-ჰარდის ეკონომიურ გზამოწყებას ალმაცერად შეხედეს არა ბურკუაზიულმა წრეებმა, არა-მედ ზოგიერთ სოციალ-დამოკრატებმა, რომ-ელნიც, სჩანს, ჯერ კიდევ არ განთავისუფლე-ბულან ძველი მარქსისტული აზროვნებიდან. ეს წრეები, გაბატონებულნი ზოგიერთ მუშა-თა ორგანიზაციებში, მოითხოვენ აქციების თვით ორგანიზაციებმა მიერ შექენას და არა ცალკე მშრომელის მიერ. ჰერარდი უპასუბ-ებს, რომ ასეთი პტოცედურით მშრომელის ინტერესთა სრული დაცვა კი არ მოხდება, არანტერესთა სრული დაცვა კი არ მოხდება, არ მედ მოგების ნაწილი მათ შუამავალ ორგა ამედ მოგების ნაწილი მათ შუამავალ ორგა-ნიზაციების ხელში გადავა. სოციალური პრო-ბლემის მოგეარება უნდა მიისწრაფოდეს ინ-დივიდის, მშრომელის დაკმაყოფილებისაკენ. როგორც ქბედავთ, კურიოზული სურათის წინ ესდგევართ: მუშათა კლასის სრული ინ-ტერესების დამცველად სოციალისტური პარ-ტია კი არ გამოდის, არამედ "ბურკუაზიულ-აღ" მოაზროვნე პიროვნება და ეს ხდება იმი-ტომ, რომ ეს პიროვნება გა ქმმარტიტ ქრისტი-ანია და აბსოლუტური სამართლიანობის და-მცველი. მას სურს, რომ მშრომელი განთავის-უფლებული იყოს არა მარტ პოლიტიკურ სფეროში, არამედ სოციალურად და სულიერსგეროში, არამედ სოციალურად და სულიერ-ადაც. მისი პროგრამა ამის სრულ გარანტიას იძლევა. მართლაც, წარმოդიდგინოთ, რომ გე-რმანიის 35 მილიონ მშრომელთა მასსამ წარ-მოების და სოფ. მეურნეობის სხვა და სხვა

დარგებში წლიურად საშუალოდ თითომ შეი-ძინა ათასი მარკის აქცია. ეს ნიშნავს 35 მილ-იარდი მარკის კაპიტალის მშრომელთა ხელში მოგროვებას, რაც სოციალურადაც და პოლი-ტიკურადაც იქნება დიდი ფაქტორი. მუშის, ე. წ. პროლეტარის, ყოველგვარ სა

მუშის, ე. წ. პროლეტარის, ყოველგვარ სა-ჟუთრებას მოკლებულის მესაკუთრედ გადაქ-ცევა, ახალი მოვლენაა, ახალი ცნება სოციო-ლოგიაში და "კაპიტალისტურ" ურითერთო-ბას უკარგავს იმ სახეს, რომელიც მას მარქსის დროს ჰქონდა. აქ კაპიტალიზმი ვოწრო წრის ნაცვლად სახალხოდ გვევლინება. ყალბი გამოდგა რა მარქსის მტკიცება კაპი-ტალის კონცენტრაციისა და მსხეილი წა-რმოების უპირატესობის შესახებ, — თავის თავად ირღვევა მისი დებულება საზოგადოე-ბის პროგრესიული პროლეტარიზაციისა. მარ-ქსის წარმოდგენა, რომ სოციალისტური — მა-შასადამე პროლეტარული მოძრაობა არის მო-ძრაობა საზოგადოების უმრავლესობისა, აგ-რეთვე ყალბ საფუძველზეა დამყარებული, რომელიც ფაქტებით არ მტკიცება. თვით ინდუსტრიალურად განვითარებულ გერმანიაინდუსტრიალურად განვითარებულ გერმანია-ში მუშათა კლასი წარმოადგენს მოსახლეობის მხოლოდ ერთ მესამედს. რუსეთზე ხომ ლაპარაკიც ზედმეტია, სადაც მუშათა კლასი, მარქსის დროს ახლად ისახებოდა.

დ. საღირაშვილი

ᲑᲘᲕᲘᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ **ᲬᲘ**ᲒᲜᲘ.

1941 წელს რომში დაიბეჭდა ბატონ რ. ინ-ლოს წიგნი — "La Georgia e il suo bar-

გილის წიგნი — "La Georgia e il suo bardo Sciotha Rusthaveli". დანტესა და პეტ-რარკას ენაზე დაწერილი წიგნი ავტორმა მიუძღენა უკვდავ შოთას 750 წლის იუბილეს. უნდა გამოკტადე, რომ ამ წიგნის შესახებ უკანასკნელ ხანამდე არაფერი ვი(ეოდ. მართალია 1945 წლიდან ვიმყოფებოდი რომში, უკულმართ გარემოებათა გამო იქ გადასროლილი, მაგრამ იმ არევ-დარევის დროს გამომეპარა ამ წიგნის არსებობა და თვით ბატონმა ინგილომაც თავის მორცხვი და უკანდახევი ინგილომაც თავისი მორცხვი და უკანდახევი-თი ხასიათის გამო არაფერი მითხრა ამის შესა-

თული აზრი"-ს საერთო მიმართულებ "ქართული აზრი"-ს საერთო მიმართულებ-ამ მიიზიდა დამსახურებული მოღეაწის და ამ ჟამად სულიერი მამის ყურადღება და კეთილ ინება ეთანამშრომლა. ჩვენი მკითხველები ალ-ბად აკვირდებიან მის წურილებს სხვა და სხვა საკითხებზე და ალბად ბევრი კოდეც ალგზნე-ბულა მტერთან შედგარი ბრძოლისა და "მეუ-

ბულა შტერთან მედგარი ბრძოლისა და "მეუ-რიგებლობის ჟინით მისი გემრიელი ქართუ-ლი ენით და მკვეთრი აზრებით, მარად რომ თავს დასტრიალებს სამშობლოს იდეას და სა-ქართველოს სასიკოკბლო ინტერესებს. ამ თანამშრომლობამ გამოიწვია მის მიერ ამ წიგნის გამოგზავნა იმ მიზნით, რომ გაზეთი-სათვის გამომეყენებინა მის წიგნში დართული ოკტა მეტი მდიდრად "მესრულებული კლი"მე: ქართული ხატებისა, მეფე-დედოფალთა სუ-რათებისა, საყდარ-მონასტრებისა, ორი ნაწი-ლობრივი დასურათება ტფილისისა და საქარ-თველოს ეთნოგრაფიული რუკა.

თველოს ეთნოგრაფიული რუკა. ეს წიგნი ახლა ხელთა მაქვს და დიდად მაკ-ვირვებს, რომ დანტეს სამშობლოში საქართ-ველოს სიდიადის მიმოფრქვევის ამბავი ქართგელოს სიდიადის იხიოგოქგეგის ამთავი კა-ომ-ული ემიგრაციისათვის უცნობია და მას ჩვენი პრესა არასოდეს არ შეეხო. ჩემს მიერ შეკრე-ბილი (ცნობებით, იტალიურმა პრესამ თავის დროზე მრავალი რეცენზიები უძღენა ბატონ რაფიელის ნაშრომს და ზოგიერთ გაზეთვიშში — ქსასაარა გართვის გამარის არ გამ ტექსტს თანდართული ჰქონდა თამარის და

აოთას სუოათები(). თვით წიგნი შეიცავს ორ ნაწილს: 1. საქარ-თველოს ისტორიის მოკლე ეპიზოდებს უძვე-ლესი ხანიდან და 2. "ვეფხის ტააოსნის" შინა-არსს, შიგა და შიგ ტაეპების იტალიურ ლექ-სად ნათარგმნს.

ანწიანს შიმატებული აქვს ვრცელი ბიბლით-გრაფია მრავალ ენებზე, რომლის ნაწილი ავ-ტორის შენიშვნით "მთლიანათ არ ეხება ტექ-სტის შინაარსს, მაგრამ გამოსადეგი იქნება იტის შინაარსს, მაგრამ გამოსადეგი იქნება საქართველოს საკითხის შესწავლისათვის სა-

უხედავად იმისა, რომ ბატონ რ. ინგილოს ი გამოქვეყნდა თექვსმეტი წლის წინათ, გიასი გააიკევეყიდა თეკვიიეტი გლის წინათ, ჩემის ფიქრით, ის დღესაც აკტუალურია და ქართული საქმის ინტერესები მოითხოვენ მის გამოტანას და გამომზეურებას

ამ ჟამათ. ამ მოკლე წერილით მხოლოდ ცნობას ვაწვდით ქართულ საზოგადოებას, ამ მდიდრად და ჩინებულად შესრულებულ ნაშმდიდრად და ჩინებულად შესრულებულ ნაშ-რომზე. მის შინაარსს ვეცდებით კვლავ დაუბ-

დ. სინდიკელი

60204B0010806

რედაქცია უღრმეს მწუხარებას გამოსთ ამს მკითხველი საზოგადოების წინაშე, რ ლი ტექნიკური დაბრკოლებების "ქართული აზრი"-ს აგვისტო - სეკტემბრის ნომერი არ გამოვიდა.

"Georgia between the North and the Sauth"

ინგლისურ ენაზე გამოსულ სომხურ ჟურნალ "The Armenien Review" Boston. მარტში, ამ სათაურით დაბეჭდილია ბ. დავით ვაჩნაძის ცნობილი ნარკვევი: "საქართველო ჩრდილო-ეთ და სამხრეთ შუა", რომელიც 1936 წელს ეთ და სამხოეთ ძუა , ოიმელიც 1956 ყელ უკვე დაბქდილი იყო ქართულად, სიმხუტ ად და რუსულად. (ორ უკანასკნელ ენაზ, ბროშურების სახით). მის ეხლანდელ ინგლის ურ თარგმანს აღნიშნულ ორგანობ მისიგ რედაქტორი მიუძღვნის შემდეგ წინასიტყვა

"ეს წერილი, რომელიც ეკუთვნის დავით ვაჩნაძის კალამს, ქართული პოლიტიკის ერთ ლიდერს, დაიბექდა სომხურ ენაზე კურნალ "ჰაირენიკ მონთლი"-ში, 1936 წ, ბოსტონში. ამ კამად მისი ინგლისური თარგმანის გამოქ-ვეყნებას ვიფლით დროულად და სასარგებლოდ, რადგან მიუხედავად გასულ 21 წლის გრძელი მანძილისა, ავტორის მთავარი დებულება — მეფეთა და სამუთთა იმპერიალიზმის პოლიტი სას ირთოა გივივიაზა — მიფანიო პოლიტიკის ერთდა იგივეობა — მოყვანილ ისტორიულ დოკუმენტაციის მიხედვით, მკიცისტოოიულ დოკუთეიტაციის თინედვით, თვიც-დება დღესაც, დანამედროვე მსოფლიო ამბე-ბის განვითარების ხანაშიც."

ბის განვითარების ხანაშიც."

დ. ვაჩნაძის ნარკვევის თითქმის მთლად გადათარგმნა ინგლისურად ოედა ერთი წლის
შემდეგ. ზემოხსენებული წინასიტყვაობით
დაბეჭდილს გავლენიან სომხურ ჟურნალში,
მნიშვნელოვანი და საგულისხმოა იმ მხრივ,
რომ ჩვენი უძველესი ისტორიული მეზობლები საბოლიოდ რწმუნდებიან ორივე რუსეთის ... კარისტული და სოვიეტურის" — დაუფარავ რუსულ იმპერიალიზმში, რომლის
პოლიტიკას მუდამ ეწირებოდა და ეწირება
დლემდე ჩვენი ერების სასიცოცხლო ეროვნული ინტერესები. ზოგიერთების იმედი, თითქოს
"მესამე" რუსეთი — დემოკრატიული — იმპერიალისტურ პოლიტიკაზე ხელს აიღებს —
დიდი გულუბრკვილიბაა. ხალხს, საუკუნიებით მონობაში აღზრდილს და სხეაზე ასეთივემ მონობის უღლის აღვილად დადგმაში ჩვევე მონობის უღლის აღვილად დადგმაში ჩვე-ულს, დემოკრატიული წყობილების შექმნა არც ძალუძს, არც მოენატრება.

პრესის მეთვალყურე.

ᲡᲐᲑᲐ. ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲪᲮᲝᲕᲠᲔᲑᲘᲓᲐᲜ

იცით თუ არა თქვენ? ამ სათაურით გაზ. "კო-მუნისტის" 9 ივნისის 1957 წ. 135 ნომერში მოთავსებულია ცნობა საქართველოს მოსახიეობის შესახებ. ხოლო არ იძლევიან დეტა-ებს: რამდენი პროცენტია მათში ქართველლებს: რამდენი პროცენტია მათში ქართველ-ობა და რამდენი უცხოელი, რომელიც ასე უხ-ვად ჩაასახლეს ბოლშევიკებმა უკანასკნელი ომის შემდეგ, ალბად ასეთი ცნობების გამოქ-ვეყნებას ერიდებიან, რომ არ იქნეს დარღვე-ული "ერთა სოლიდარობის ინტერნაციონა-ლური პრინციპები და ლენინური ეროვნული პოლიტიკის საფუძვლები."

გაზ. "კომუნისტი" გახარებულია, რომ საქ-მოსახლეობის რიცხემა 1956 წ. აპრილისთვის მიაღწია 4 მილიონს, ხოლო თბილისის მოსახ-ლეობა კი ამ დროს იყო 635 ათასი.

კულტურის ძეგლების დაცვა. საქართველ-ოს ტერიტორიაზე 5000-მდე კულტურული ძეგლია აღრიცხული. ამათგან, ბევრი უნიკუმია, რომელთაც დიდი მეცნიერული და ისტო-რიული მნიშვნელობა აქვთ. გარდა ამისა არის რიული მნიშვნელობა აქვთ. გარდა ამისა არის კიდევ 2000-დე ალურიცხველი და შეუსწავლ-ელი ძეგლი. ზოგი, დიდმნიშვნელობის ძეგლი იმყოფება დღეს ოსმალეთის ტერიტორიაზე, რომლის შესწავლას მოკლებულია ქართველი მიცნიერი. საქართველოში მიღებულია ზომები და არსებობს სპეციალური დაწესებულებაც ამ ძეგლების მოსავლელად.

სარესტავრაციო მუშაობის ნატარების შედეგათ, უკვე შეკეთებულია მრავალი ისტორი-ული ძეგლი: ეკლესიები სამწევრისა, თელოვა ელი ეგლი ეკლებიეთ აათევრით, თელოვა-ნის, ატენის სიონი, ბაგრატის ტაძარო და სს აახე-სიმაგრეებიდან: ანანურის (იხე-სიმაგრე, ქოროლლის (მთიულეთში), გორის ციხე, გეგ-უთის ციხე-დარბაზი და სხვა.

Დ. 3. ᲒᲐᲢᲝᲜᲝ ᲠᲔᲓᲐᲙᲢᲝᲠᲝ!

გთხოვთ ნება მომცეთ თქვენი გაზეთის საგითოვი იება იომცეთ თქვები გაფეთი მ "შეალებით მადლობა გადაუხადო ყველა მათ, ვინც პირადი დასწრებით, ან წერილობით გა-იზიარა ჩემი მწუხარება, ჩემი მეუღლის გარ-დაცვალებით გამოწვეული.

ბაბი ალშიბაია ოჯახით.

EDITORIAL BOARD Dr. G. Gabliani, S. Kaishauri, G. Lolua, G. Zaldastani, V. Sangulia. EDITOR IN CHIEF: D. Sindikeli. 12-29—120 St. College Point. L. I Directeur résponsable Ch. Kalandadzé

Impr. de Navarre. 11, rue des Cordelières, Paris